

Vänsterpartiets budget för Region Skåne 2024

Rädda välfärden

För din rätt till
Sjukvård
Kollektivtrafik
Kultur &
Rättvis klimatomställning

**Vänsterpartiet
Region Skåne**

**Vänsterpartiet
Region Skåne**

Innehållsförteckning

Förord.....	4
Att skapa förutsättningar för ett gott liv och en god framtid.....	6
Sjukvård.....	9
Regionen som arbetsgivare och upphandlare.....	24
Regional utveckling	34
Kollektivtrafik.....	42
Kultur	48
Yrkanden.....	52
Tabellverk.....	54

Vänsterpartiets politik handlar om människovärde och människosyn, om rättvisa och jämlika villkor. Det ska inte spela någon roll vem du är eller hur mycket pengar du har, du ska ha rätt till samma stöd från samhället när du behöver det. För att uppnå det vill vi omfördela resurser - för resurser finns! - så att alla ges likvärdiga möjligheter att påverka såväl samhället i stort som sina egna liv.

Vår politik i Region Skåne utgår från att sjukvården ska vara jämlik och se till varje människas behov, att kollektivtrafiken fungerar och binder samman hela Skåne, att klimatförändringarna tas på allra största allvar och att den regionala utvecklingen är hållbar och kommer alla människor till del. Regionen måste också, tillsammans med kulturutövare och föreningsaktiva, satsa på alla människors rätt till bildning, kultur och en meningsfull fritid. Det är en del av välfärden som gör skillnad genom hela livet.

Under många år har befolkningen i Skåne ökat och blivit äldre men resurserna för sjukvården har inte växt i samma takt. Det har lett till färre kollegor, ökad arbetsbelastning och mer stress och ohälsa hos personalen. Idag ser vi en situation där stödet till vården är så nedbantat att de som arbetar där i många fall arbetar sig sjuka. Det är inte värdigt. En alltför stressande arbetsmiljö påverkar de som arbetar i vården och alla som är beroende av den.

Vårdcentralerna och sjukhusen är fundamenten för en fungerande sjukvård. Därför vill vi ge dem rätt förutsättningar att ta hand om sina patienter på ett tillgängligt och patientsäkert sätt. Vårdcentraler ska ha tillräckliga resurser för att kunna erbjuda den självklara första och därefter kontinuerliga kontakten med vården. Sjukhusen behöver en ordentlig resursförstärkning efter att länge ha tvingats gå med stora underskott som gett personalflykt, långa vårdköer och vårdplatsbrist som omedelbara resultat.

Personalen är vår främsta resurs och vi måste således satsa på stöd och tillräckliga resurser så att de vill och kan stanna kvar i vården. Det viktigaste att få till är en bra arbetsmiljö som också är hälsofrämjande. Ett sätt att uppnå detta är att sänka arbetstiden, ett annat att se till att medarbetarna får inflytande över sin arbetssituation. Kompetensutveckling och en bra löneutveckling är också viktiga faktorer för att det ska vara utvecklande och löna sig att stanna kvar länge som anställd inom sjukvården.

Vi befinner oss i ett klimatnödläge. Skåne behöver öka takten i omställningen och integrera arbetet i hela verksamheten för att bli hållbarare. Det finns ingen tid att förlora i att stärka insatserna för att kunna nå klimatmålen.

Transportsektorn står för en stor del av klimatpåverkan. För att komma till rätta med utsläppen och trafikmängden vill vi öka resandet med kollektivtrafiken och göra det möjligt för fler att låta bilen stå. Med en billig och bra kollektivtrafik kan transportsystemet bli jämlikt, bekvämt, tillgängligt och miljövänligt. Utöver att bygga nya spår måste vi öka kapaciteten, tillgängligheten och skapa smidigare övergångar mellan olika trafikslag. Vi måste också hålla nere biljettpriserna för att inte utestänga någon: särskilt i dessa dyrtider är det extra viktigt.

Inflationen är sakta på väg ner, men har varit rekordhög och drivit på kostnadsutvecklingen rejält. Samtidigt har vi en regering som dragit ner på statens del av sjukvårdens finansiering. Region Skåne är en av de regioner som drabbats hårdast av både den rådande ekonomiska krisen och regeringens nedskärningspolitik.

Med Vänsterpartiets politik går det att både rädda sjukvården och frysa kollektivtrafiktaxorna. Det är svåra år - men det går att förändra och vi slutar inte att kämpa för Skåningarnas rätt till framtidstro, ett gott liv och till sjukvård efter behov.

Vi vill ha ett Skåne för alla.

Alexandra Thomasson
Regionråd

Att skapa förutsättningar för ett gott liv och en god framtid

Sverige är ett rikt land. Det finns en hög tillit mellan människor och till de funktioner och den välfärd som håller samhället uppe. Ett jämlikt samhälle ger goda förutsättningar för så många som möjligt att leva goda liv. Tyvärr gäller även det omvända: ökade klyftor skapar ökad otrygghet, och med det kommer en rad problem, både för individen och samhället. Med en politik som bygger upp välfärden och tar ansvar för klimatet skapar vi en stabil grund för våra invånare att leva och växa.

När man tittar på hälsa finns det en rad saker som kan styra förutsättningarna för en god utveckling. Klasstillhörighet styr exempelvis i hög grad vilka risker vi är utsatta för. Utbildningsgrad, boendesituation, arbetssituation och möjlighet att påverka sitt eget liv har direkt påverkan på människors välmående. Politiken bär ansvar för att se till att människor har det bra, oavsett klasstillhörighet, och att utjämna de skillnader som finns för att uppnå en bättre hälsa för fler. Många av regionens ansvarsområden har direkt påverkan på invånarnas livskvalitet och det finns stora möjligheter till utjämnande åtgärder.

Inom det förebyggande och uppsökande arbetet kan regionen öka jämlikheten. Med ordentliga satsningar på bland annat riktad förebyggande hälsovård, kunskapsspridning och stark samverkan med civilsamhället kan människors hälsa bli bättre redan innan den blir till sjukdom.

Enligt hälso- och sjukvårdslagen (HSL) ska hälso- och sjukvården arbeta aktivt för att förebygga ohälsa. Det behöver uppfyllas. Regionerna ska också verka för goda samarbeten med universitet, folkhögskolor, studieförbund och arbetsmarknadens parter inom frågor som rör invånarnas hälsa, jämställdhet och jämlikhet.

Inom sjukvården möter personalen de som redan drabbats av ohälsa. Då är det extra viktigt med en jämlik och jämställd vård. Olika grupper och individers behov ställer krav på hög kompetens och kunskap hos vårdpersonalen. Idag gör brist på tid och kollegor ofta att personalen inte får förutsättningar att stämma av patientens allmäntillstånd eller se om det finns processer som personen kan behöva stöd i, även om det inte är vad de specifikt sökt kontakt med vården för. Personalen vet att patienten behöver ses som en hel människa i det personliga mötet – men kan inte alltid ge den vård och omvårdnad de skulle vilja.

En vårdpolitik för patienternas och personalens bästa

Kriserna inom välfärden är ett känt faktum. Många år av nedskärningar, underfinansiering och utförsäljning har skapat ett splittrat vårdssystem med stora arbetsmiljöproblem som ibland är direkt skadlig för patienternas säkerhet. För att skapa ett starkt vårdssystem behövs stora satsningar på personalen. En del satsningar kan införas direkt, andra kommer att ta lång tid men också skapa en långsiktig hållbarhet.

Bland de direkta åtgärderna ligger en arbetstidsförkortning, en högre grad av tillit i personalstyrningen och höjda lägstalöner. Samtidigt behöver marknadsvården skrotas och utförandet tas tillbaka i offentlig regi för att stärka en sammanhållen vård, kunna utbilda ny vårdpersonal och sluta låta skattepengar gå till vinster i privata företag. De pengar som ska gå till vården ska användas i verksamheten.

Långsiktigt behöver verksamheterna stabil finansiering för såväl kärnuppdrag som utveckling. Fokus behöver ligga på att ge en jämlik vård till alla invånare. Därtill behöver styrsystemet för vården som helhet förändras.

Idag utgår regionens styrsystem från New Public Management, eller NPM. Det bygger på en styrmodell lånad från det privata näringslivet där man bland annat delar upp verksamheten i beställare och utförare. NPM:s resultat är väl belagda inom forskning inom offentlig styrning, och Skåne kan utgöra ett gott exempel. När kostnaderna för vården ökat har styrningen velat anpassa verksamheten efter en mindre budget istället för att anpassa vården efter patienternas behov. I processen ökar administrationen och kontrollen medan förtroendet för den egna personalen gröps ur.

NPM behöver avskaffas och ersättas av en tillitsbaserad styrningsmodell som bygger på personalens kompetens att både utföra och planera sitt arbete. Det skulle minska antalet chefsled, stärka arbetsplatsdemokratin och sätta fokus på faktiska vårdbehov.

Att bygga för framtiden

Behovet av nya investeringar i byggnader och infrastruktur är stort. Region Skåne behöver nya och renoverade lokaler för att sjukvården ska kunna utvecklas på ett bra sätt. Införandet av ett nytt, sammanhållet journalsystem är på ingång genom Skånes digitala vårdssystem (SDV) och stora om- och nybyggnationer av sjukhusbyggnader sker. När det byggs runt om i regionen är personalens inflytande i planeringsprocessen viktig.

Även kollektivtrafiken har stora behov av utbyggnad. Spårförbättringar och utbyggnader inom järnvägen är ett måste för att det ska gå enkelt att resa i och genom Skåne, förflytta gods och stärka upp systemen för klimatsmarta transporter i framtiden. De utbyggnationerna bygger på samverkan med Trafikverket och den nationella infrastrukturplanen.

Sjukvård

För oss i Vänsterpartiet är det viktigt med en sammanhållen hälso- och sjukvård. En av grundförutsättningarna för det är att den drivs i offentlig regi, av regionen själv. Det ger bäst möjligheter till den samverkan som behövs för att det ska vara enkelt att som invånare söka vård i Skåne.

En annan viktig fråga för oss är en vinstfri välfärd. Vi tycker inte att företag ska kunna plocka ut vinst på våra gemensamma skattepengar. Alla pengar som är tänkta att gå till sjukvård ska göra det. Därför vill vi stoppa marknadsvården.

Vi ser också en risk med privata vårdförsäkringar i vårdsystemet. Att ha tillgång till den bästa vården för dina behov – det är en rättighet som ska finnas oavsett ekonomiska tillgångar, var du bor eller var du kommer ifrån. Behoven ska gå först, det är orimligt att få tillgång till eller få en bättre kvalitet på vård för att man har råd att köpa sig före i en vårdkö.

Coronapandemin var ett hårt test av samhället och sjukvårdssystemen, och Rysslands invasion av Ukraina är ytterligare ett exempel på en omvälvande världshändelse som lett till kris för miljontals människor. Med allt snabbare global uppvärmning kommer också effekter i form av extremväder, torka, översvämningar och jordskred. Med det kommer också nya krav på beredskap inom sjukvården. Det krävs att det finns kunskap, system och arbetsmetoder som fungerar även vid akuta händelser där många kan drabbas samtidigt. Lagerhållning av materiel, informationsvägar, ansvarsfördelning, tillgång till mediciner och fler vårdplatser behöver finnas på plats för att säkra upp grundläggande beredskap och materialförsörjning i den klimatkris vi befinner oss i.

Vårdköerna i Skåne är i de flesta fall alldeles för långa. Till viss del beror det på en vårdskuld efter pandemin, men den grundades i att vi gick in i krisen med ett underskott av vårdplatser. På många avdelningar saknas det personal för att öppna fler. Hur snabbt människor kan få vård är direkt kopplat till hur man lyckas förbättra sjukvårdspersonalens arbetssituation, så att fler vill och orkar arbeta kvar inom Region Skåne.

Vård efter behov

Hälso- och sjukvårdslagen är tydlig: det är behovet av vård som ska styra vem som får vård när och i vilken ordning. Idag ser vi en utveckling där allt fler efterfrågestyrda system tillåts bekostas direkt av de skattepengar som ska finansiera sjukvården.

Privata cancerkliniker, privata sjukförsäkringar och ständiga försök till utförsäljningar gör att behovsprincipen sätts åt sidan för den som kan efterfråga vård eller köpa sig en privat sjukvårdsförsäkring eller behandling. Marknadslösningar förflyttar resurser, ekonomiska och personella, från de med stora vårdbehov till de med lättare tillstånd och från offentlig vård till privata vårdval.

Privatiseringar och utförsäljningarna skulle öka valmöjligheterna. Tyvärr har resultatet inte motsvarat förväntningarna. Istället har vi idag i Skåne fått en delvis monopoliserad marknad dominerad av stora företag där regionen beställer tjänster genom avtal i flera led och hoppas på bästa utfall.

Parallellt med denna utveckling har vi under det senaste decenniet, trots en ökande och allt äldre befolkning, sett en snabb minskning av antalet vårdplatser i Skåne och i Sverige. Bland OECD-länderna är Sverige det land där antalet vårdplatser har sjunkit mest, trots att forskning visar att en allt för hög beläggningsgrad påverkar patientsäkerheten negativt. Det är först nu som de partier som tidigare varit drivande i att dra ner på vårdplatser vänt och försöker skapa fler. Det är dock betydligt svårare att öppna nya än vad det var att lägga ner de som fanns.

Effekterna av vårdplats- och personalbrist syns klart och tydligt i låg tillgänglighet, överbeläggningar, hög personalomsättning, ökade sjukskrivningstal och utlokaliseringar av patienter till avdelningar som saknar rätt kompetens för patientens problem.

När invånarnas jämlikhet och företagens valfrihet blir konkurrenser

Att privata vinstintressen tillåts etablera sig i välfärden och att gemensamma skattemedel går till företagsvinst istället för att användas i den gemensamma verksamheten är en extrem lösning som få andra länder har infört.

Vi menar att alla skattemedel som går till Region Skånes verksamheter ska användas till drift och utveckling av verksamheten och att vinstintresset ska bort. Den valfrihet som utlovas i exempelvis vårdval är i själva verket en etableringsfrihet för företag – som då framför allt har valt att etablera sig i socioekonomiskt välmående områden där vinsten är som högst. Det ger inte större valfrihet för den majoritet av invånarna som inte bor i dessa områden. När det gäller privata sjukförsäkringar ger det heller ingen valfrihet till de som inte har råd att betala. Regionens juridiska ansvar är att tillhandahålla en god och jämlik vård utifrån behov, oavsett boendeort eller plånbok.

De privata vårdvalen är kostnadsdrivande och bör avskaffas. Innan dess behöver ersättningar till privata aktörer inom specialiserade vårdvalen över lag sänkas. Det är tydligt att vårdvalens taklöshet innebär att dessa i princip har fri dragningsrätt (kan kräva ersättning från regionen utan övre gräns) samtidigt som den övriga verksamheten ständigt tvingas till nya besparingar. Det behöver sättas tydliga maxbelopp så att kostnaderna för vårdvalen blir förutsägbara. Den administrativa bördan för att underhålla vårdvalen kostar både ekonomiska och personella resurser som annars hade kunnat läggas inom en sammanhållen offentlig vård.

När delar av sjukvården läggs i privat regi försvinner välbehövliga utbildningsplatser för både ny sjukvårdspersonal och fortbildningar, till exempel specialistsjuksköterskor och specialistläkare. Det gör en av de viktigaste uppgifterna för regionen ännu svårare: att se till att det finns nog med personal för att bära upp vården. Det kan verka harmlöst att en privat vårdinstans utför exempelvis ortopediska ingrepp mot godartade tillstånd. Problemet är att det finansieras ur en gemensam pott av resurser som ska räcka till alla och till vilken de allra svårast sjuka ska ha företräde. Regionen har också fortsatt ansvar för uppföljning och att ta över i vårdförloppet om något går fel för patienten hos en privat utförare.

Revisorernas rapport om systemet för granskning av vårdersättningar inom hälso- och vårdval i regionen visar dessutom att det i dagsläget inte finns nog med resurser för att utföra granskningarna. Den transaktionsanalys man gjort bedömde att åtminstone 26 miljoner har betalats ut på felaktiga grunder mellan 2018–2020.

Privata digitala vårdtjänster säljs in genom riktade reklamkampanjer, bland annat på apotek som ingår i samma företag som vårdtjänsten. De skapar ”vårdbehov” för enkla självläkande tillstånd som förkylningar och förskrivning av receptfria läkemedel. Patienterna får snabbt vård för icke-akuta ärenden medan regionen får stå för kostnaderna.

Istället för att avlasta den ordinarie vårdcentralen eller minska väntetiderna leder det till en överproduktion av vård och skenande kostnader för den redan underfinansierade primärvården. Det är jätteviktigt att nätläkarnas framfart regleras nationellt, men innan det är på plats behöver regionen skärpa de regionala reglerna för marknadsföring. Samtidigt är det positivt att alla digitala tjänster som förenklar för patienten finns – bland annat som nu genom 1177 där man kan få svar på många frågor online och be om förnyelse på sina recept.

Under de senaste åren har den borgerliga regionledningen velat sjösätta vårdval inom flera områden, bland annat öron-näsa-hals, barn- och ungdomspsykiatri, neuropsykiatri och logopedi. I samtliga fall har försöken lett till ramaskrin från personal, patientgrupper, brukarföreningar och fackföreningar. Det är väldigt tydligt att de som påverkas mest av besluten inte vill ha vårdval.

Överbeläggningar

Att vi har fått färre vårdplatser är ett resultat av borgerliga politiska beslut som sedan eskalerat av personalflykt. Att ge personalen förutsättningar att utföra sitt jobb så att de orkar och vill stanna kvar är avgörande för att vända utvecklingen. Det är när vi kan öppna upp fler vårdplatser som regionen kan arbeta för att öka tillgängligheten och se till att människors sjukvårdsbehov tillgodoses. Patientsäkerhet, arbetsmiljö och tillgång till vård efter behov är stora utmaningar när de köer som uppstått till behandlingar inom exempelvis operation och cancervård ska tas igen i en region där arbetet redan utfördes på marginalerna.

Region Skåne har till följd av vårdplatsbrist en mycket hög överbeläggning: i juli 2023 var 11,7 av 100 vårdplatser överbelagda. Det är högre än riksgenomsnittet på 7,2 och högre än motsvarande månad i Region Skåne 2022 då det var 7,8. Socialstyrelsen uppskattar att Region Skåne under de närmsta fem åren skulle behöva 400 fler vårdplatser, ett oerhört antal som det skulle vara väldigt svårt att rekrytera personal till. Att sjukhusen inte har en beläggningsgrad på över 90 procent borde vara en målbild att arbeta efter.

Forskning visar att överbeläggningar på sjukhus tydligt ökar belastningen på akutmottagningarna. En undersökning från Region Stockholm visar att en hög arbetsbelastning hos personalen, vilket det blir med för få anställda på för många patienter, ger en statistisk överdödlighet motsvarande sex dödsfall per 100 000 besök.

”Crowding” på akutmottagningarna är också förknippat med stora risker. Det uppstår när patienter blir inskrivna på en vårdavdelning där det inte finns fysisk plats för dem och de måste stanna på akutmottagningen. Det bidrar till högre dödsrisk, hårdare medicinska prioriteringar med färre inläggningar, att arbetstid behöver läggas på vårdplatsletande istället för sjukvård, fler återbesök med ytterligare belastning på akuten, längre vistelsetider på sjukhus och etisk stress och frustration hos berörd personal.

Situationen med överbeläggningar blir värre av de många arbetsmiljöproblem som finns. Idag ställs operationer in på skånska sjukhus för att det inte finns vårdplatser för nyopererade att läggas in på. Det orsakar ett oacceptabelt mänskligt lidande.

Studieförbundet näringsliv och samhälle, SNS, har under hösten 2021 visat på resultat genom två studier där vårdplatsbrist och överbelastade akutmottagningar lett till överdödlighet. I den skånska vården ser vi gång på gång exempel på påtvingade övernattningar på akutmottagningarna: en typ av mottagning som enbart ska vara en ingång till annan vård eller ge akut hjälp.

Kösatsningar och incitamentsmodeller

En jämlik sjukvård som ges efter behov förutsätter en sammanhållen vård där vårdens olika delar inte konkurrerar med varandra, utan där samverkan och samarbete sätts i första rummet. Därför är incitamentssatsningar på specifika, avgränsade områden eller kömiljarder (en bonus som mottas för att ha pressat ner köerna inom en viss specialitet) dåliga lösningar som enbart riskerar att flytta fokus från strukturella lösningar till en jakt på extramedel.

Under 2023 har en incitamentsmodell införts för att ge sjukhusen incitament att utföra fler operationer. Den finansiering för operationsverksamhet som tidigare gavs ut i årets början har istället delats upp i två delar: 25 procent ses som en grundersättning och 75 procent som prestationsbaserat. Ju fler operationer man presterar, desto mer ersättning får man. Summan för vart och ett av sjukhusen beräknades utifrån hur många operationer man utfört föregående år.

Problemen med modellen är många. Dels bygger den på en grundläggande premiss där sjukhusledningarna och de anställda innan modellen infördes inte redan gjorde allt de kunde för att utföra så många operationer som möjligt: de behövde en morot i form av ersättning för fler (kostnadstäckning för de man utför) eller en piska (hotet om att förlora upp 75 procent av pengarna som ska gå till att bekosta operationsverksamheten).

Till detta kommer ett enkelt faktum: potten som man tävlar om är inte större än vad den var året innan, den är bara inte utdelad. Modellen bygger alltså på att om något sjukhus opererar mer och får mer pengar behöver något annat sjukhus betala med att få mindre. Om alla sjukhus opererar mer finns det inte täckning för den verksamheten. Någon del av den skånska operationsvården är alltså tänkt att "misslyckas".

För att kunna utföra så många operationer som möjligt och vinna ersättning för dem blir det naturligt att satsa på enkla, snabba operationer. Sjukhusens uppdrag skiljer sig åt här: vissa är specialiserade på ortopedi och kan operera flera patienter i rad under relativt kort tid. Andra har mer komplicerade specialistuppdrag där operationerna kan ta många timmar. Sjukhusen styr inte själva över vilka patienter som behöver vård, men de har möjlighet att prioritera patienter för att få till ett bra flöde. Ett system som gynnar många, snabba operationer riskerar att de prioriteras över långa operationer. Det är en onödig tävlan att lägga till inom ett område som redan är svårplanerat på grund av personalbrist bland specialistkompetenser. Sjukhus med utbildningsuppdrag riskerar också att få det svårare att planera för operationer med läkare och sjuksköterskor under utbildning.

Incitamentsmodellen infördes parallellt med rena svältbudgetar för sjukhusen. Under året har vi sett underskotten rasa utför när budgetarna inte täcker för verksamhetens kostnader. Samtidigt har samtliga sjukhusförvaltningar budgeterat med inkomster från incitamentsmodellen – något som sett över alla sjukhus alltså är omöjligt att uppfylla. Det gör att sjukhusbudgetarna inte går att använda som arbetsredskap eller för en fungerande ekonomistyrning för sjukhusledningarna. De blir bara en schablon där man i slutet av året kan konstatera att inget av de ekonomiska målen gick att uppnå. Samtidigt pressas personalen av

det svåra ekonomiska läget: löner hålls ner, arbetsbelastningen är hög, färre vill arbeta för regionen och många säger upp sig för att de inte orkar mer.

Hittills har man inte kunnat visa på kortare köer tack vare incitamentsmodellen. Risken är att allt den lett till är ytterligare underskott. Långsiktiga, ordentliga satsningar på personalens arbetsmiljö och täckning för sjukhusens faktiska kostnader kommer att fungera bättre än kömiljoner och incitamentsmodeller för att arbeta bort vårdköerna i Skåne. Personalens egen kompetens, vilja och kunskap att utveckla den egna verksamheten räcker i många fall långt även för att hantera köer till den egna verksamheten, så länge de får möjligheten och resurserna att göra det. All ekonomisk planering vad gäller sjukvård behöver utgå från de faktiska vårdbehoven i regionen.

Vård som rättighet

Trots att tillgång till vård som inte kan anstå är en rättighet är det mycket svårt för många grupper att få vård. Det handlar om hemlösa, asylsökande, papperslösa, EU- migranter och människor som förvägrats permanent uppehållstillstånd. Oavsett medborgerlig status har alla människor sedan 2013 enligt svensk lag rätt till vård inom regionen. Lagstiftningen har lett till förbättringar av vården för personer utan uppehållstillstånd, men den har under åren fått kritik för svåra etiska gränsdragningar.

Tyvärr förekommer det också att patienter inte får den vård de har rätt till, att de felaktigt avkrävs att betala för vården eller att de inte får vård för att det inte bedöms som garanterat att de kommer att kunna fullfölja sin rehabilitering om de löper risk att utvisas.

Region Skåne måste se till att vårdgivarna (egna och de som har avtal med regionen) har tillräcklig kunskap för att inte avvisa människor. Personal som jobbar utanför direkta vård- och omsorgsutförande yrkesgrupper behöver också kunna detta – till exempel om man sitter i en reception eller får frågor i ett väntrum. Det behöver också finnas information på flera språk om vilka rättigheter som gäller på regionens hemsida.

Vi vill att regionen inrättar en vårdlotstjänst som kan svara på frågor när vårdpersonal och vårdgivare är osäkra om vad som gäller vård för personer utan uppehållstillstånd, ta fram och sköta kontinuerlig kompetensutveckling och utbildning av vårdpersonal och vårdgivare och se till att information finns tillgänglig på hemsidan för de som eftersöker den.

Rätten till avgiftsfri tolk är en naturlig grundläggande del av ett vårdmöte där alla sökande på lika villkor kan förmedla sina behov. Kan man som patient inte göra sig förstådd kan vårdbehovet inte göras klart och ens rättigheter kränks. Det är viktigt att det är utbildade tolkar som sköter kommunikationen och att ansvaret inte läggs på ordinarie sjukvårdspersonal även om de har språkkompetensen.

2018 utfördes språktolkning inom den skånska vården fyra gånger av tio av en tolk som varken hade grundutbildning, var auktoriserad tolk eller sjukvårdstolk. Att följa med som känslomässigt stöd ska alltid vara möjligt, men att förmedla den medicinska förståelsen är inte ett ansvar som ska behöva vila på anhöriga. Att barn och andra anhöriga tvingas tolka åt en patient strider bland annat mot barnkonventionen (som är lag), men tyvärr är det relativt vanligt.

Dagens system med upphandlade tolkar från olika tolkförmedlingar fungerar alltför dåligt med avvikelser upp emot var femte tillfälle (2018). Region Skåne bör istället bygga upp en egen pool av offentligt anställda tolkar, gärna sjukvårdstolkar, som kan användas av hela den skånska vården.

Flyktinghälsans samlade kompetens inom hälsokontroller, vård av i vissa områden vanliga (men i Sverige ovanliga) sjukdomar, hälsorättigheter, låga trösklar i tillgänglighet och tolktillgång visar inte bara på vikten av en regional kompetens inom vård för nyanlända, utan också på en brist på kompetens inom primärvården generellt.

Flyktinghälsans arbetsätt är en bra modell för tillgänglig primärvård och mottagningen är ovärderlig för många. Tyvärr är finansieringen alldeles för liten och verksamheten går med stora underskott. För att kunna fortsätta bedriva och utöka vårdgivandet utifrån modellen behövs en finansiering som täcker kostnaderna fullt ut och ger möjlighet till långsiktig utveckling av arbetet med tillgänglig vård för hela Skåne. Flyktinghälsans ovärderliga arbete är kroniskt underfinansierat och därför behäftat med stora underskott. Finansieringen av denna verksamhet måste bli mer realistisk.

Människor med hbtqi+-tillhörighet löper större risk än cispersoner att uppleva dåligt bemötande från sjukvården, både vad gäller somatisk vård och psykiatri. För gruppen med könsdysfori är köerna till könskorrigering utredning och behandling orimligt långa och tillgänglighet och kunskap inom psykiatri och annan vård innan och under behandling för låg. Tillgängligheten för personer med könsdysfori behöver förbättras och vårdpersonalens kompetens inom hbtqi+-området höjas genom planerade insatser i regionen. Regionen behöver också öka samverkan med andra aktörer som möter målgruppen, inte minst för kompetensutveckling av egen personal.

Den nära vården – en god vård med patienten i centrum

Den reform som sjukvården går igenom styrs från nationellt plan och utgår från en offentlig utredning med titeln *Den nära vården*. Målen med omställningen är att vården ska bli mer tillgänglig, väl samordnad och att primärvården ska ha en central roll som ingång till annan vård. Patienten ska vara delaktig i sin behandling och ha god förståelse, insyn och makt över sin behandling.

Vi tycker också att det är positivt med ett starkt patientinflytande, att samordning är centralt inom vård och omvårdnad och att primärvården behöver stärkas för att kunna utföra sitt uppdrag. Det finns dock en inriktning där politiska partier använder omställningen för att

skjuta över ansvaret för den egna hälsan och vården till alltför stor del på individen. Ansvaret för en god vård efter behov ligger fortfarande på vårdgivaren. På samma vis ska digitaliseringen användas till patienternas fördel, men digital kompetens kan inte bli ett måste för att kunna få god vård och det ska inte bli ett tvång att göra sitt hem till vårdplats eller sina anhöriga till vårdare.

Primärvården – en enkel ingång till vård

Primärvården är första instans för att ta emot människor i behov av vård. Den behöver både hänvisa till andra specialiteter, samordna, ge behandling vid enklare sjukdomar och återbesök, behandla kroniska sjukdomstillstånd och hålla i längre behandlingar med kontinuitet och stabilitet i verksamheten. Idag är primärvården vårdvalsutsatt i hela Sverige, men den ska inte vara en marknad. Den ska heller inte, som idag, drivas med resultatkrav.

För att utveckla den skånska primärvården behövs fler vårdcentraler i områden där tillgängligheten är för låg. Idag sker många av nedskärningarna i Skånes östra delar; i Sjöbo, Arkelstorp, Simrishamn och i Köpingebro. För att inte skapa vita fläckar bör regionen kartlägga behoven av vård i olika delar av Skåne och se till att vårdcentraler inte bara finns där vinsten för privata vårdgivare är högst. Områdesansvar behöver införas igen och gälla även de privata verksamheterna.

Samarbete mellan olika självständiga vårdcentraler behöver också stärkas så att de som ligger på landsbygden kan utnyttja de resurser som finns. På så vis kan fler få tillgång till läkarvård, trots att det är svårt att rekrytera allmänläkare till alla delar av regionen och mindre vårdcentraler kan finnas kvar på orten.

Människors vårdsökande står inte alltid i direkt relation till deras vårdbehov. Det behöver räknas med i planeringen av vårdinsatser. Resurser behöver omfördelas och riktas så att vårdcentralerna med tyngst uppdrag får högst prioritet. Istället har regionledningen valt den andra vägen – att minska omfördelningen utifrån människors sociala behov.

För att primärvården ska fungera och hålla hög kvalitet behöver personalsituationen förbättras. Hög arbetsbelastning och ständiga besparingskrav har lett till sjukskrivningar samtidigt som det saknas specialister, bland annat inom allmänmedicin. Region Skåne behöver ha en dialog med universitet, högskolor och folkhögskolor, bedriva en aktiv rekryteringsprocess och satsa på en direkt förbättring av arbetsmiljön. Det behöver också göras konsekvensbeskrivningar av hur bristen på utbildningsplatser kommer att påverka sjukvården framåt.

Sjukskrivningarna i samhället har ökat i alltför hög takt de senaste tio åren, och många av de som drabbas möter i första hand primärvården. Istället för att analysera varför sjukskrivningstalen ökar och anta åtgärder för att förbättra arbetsmiljö, rehabilitering, sjukvårdens kompetens och tillgång till företagshälsovård misstänkliggörs patienter och deras vårdgivare. Sjukskrivningsprocessen kompliceras för både läkare och patienter

vilket gör det svårare med återhämtning, det stör relationen mellan patient och behandlande läkare och upptar alltmer av den redan knappa besökstiden. För att detta ska förändras behöver regeringen ha en helt annan syn på styrningen av Försäkringskassan (och i slutänden människor och deras fysiska och psykiska mående). Antalet sjuka blir inte färre av att utbetalningarna pressas ner, det skapar bara svårare förutsättningar för de som behöver stöd och hjälp och de som förväntas ge den.

Idag är tillgången till psykiatrisk kompetens i stort begränsad till storstadsområden. För att kunna erbjuda snabbare och mer effektiv hjälp behöver KBT-terapeuter och psykologer finnas på alla vårdcentraler och kontakt och samordning ske direkt med de terapeuter som idag anlitas av den offentliga vården men inte finns inom organisationen. Så småningom behöver den psykiatriska vården byggas ut så att behandlingar av enklare symptom kan äga rum inom primärvården. Regionen behöver under 2024 påbörja avskaffandet av vårdval inom psykiatrin. Snabb, regelbunden samtalskontakt ska finnas tillgänglig för patienter med lättare ångest- och depressiva tillstånd.

Ett sätt att integrera folkhälsoperspektivet i arbetet inom primärvården och stärka fokus på jämlik hälsa är att skapa specialisttjänster för personal utbildade inom socialmedicin. De har som område att se människors hälsa och sjukdom i samspel med det övriga samhället. I dagsläget finns det bara ca 50 specialister inom området i hela landet, och bara fyra utbildningsplatser. Över hälften av de färdigutbildade är över 65 år eller äldre. Det vore bra för den skånska vården att ha dessa kompetenser i verksamheterna. Regionen bör arbeta tillsammans med utbildningsinstanserna i Skåne för att få till fler utbildningsplatser inom socialmedicin.

Digitalisering och e-hälsa – tillgänglighet efter behov

Digital vård har gjort stora framsteg de senaste åren. Vårdmöten via chatt och videokonferens, distanskonsultation, uppföljande besök, möjligheter att kommunicera via 1177 och följa sin journal på nätet kan öka tillgängligheten till den egna vården och ska användas när det uppfyller krav och önskemål för både personal och patient. De gemensamma journalsystem som håller på att införas är också efterlängtade och kommer att bli till stor nytta för hela vårdsystemet. Personalens delaktighet i utformning och tillgång till utbildning inom det nya systemet är viktigt att slå vakt om genom hela processen.

De digitala verktygen kan inte ersätta alla mellanmänskliga möten mellan vårdpersonal och patienter eller brukare. Makt över och insyn i den egna behandlingen kan förstärkas genom teknologi, men förtroende, omsorg och kvalitativa samtal behöver fysiska möten för att uppstå.

Övergångar till nya digitala verktyg behöver införas i samarbete med verksamheterna, över alla nivåer, och med lyhördhet för berörda patientgrupper och fackförbund. Från Vänsterpartiet vill vi se en strategi som vid införandet ser till att de digitala lösningarnas möjligheter inte utesluter någon: alla har inte tillgång till smarta telefoner, mobilt bank-id eller kan hantera den teknologi som krävs. Digitalt utanförskap eller otillräckliga

språkkunskaper ska inte minska ens möjligheter till vård, och om det exempelvis behövs en smart telefon ska den räknas som ett medicinskt hjälpmedel. Det behöver finnas alternativ och tid för patienter att anamma nya digitala verktyg, precis som det behövs tid för personalen att använda och utbilda sig kring de lösningar man nyttjar. Bredbandsutbyggnad behöver också hänga med över hela regionen, så att inte brist på tillgång till stabilt internet riskerar ens hälsa.

Sjukvård för de äldre

Vården om våra sköra äldre är en viktig del av samhällets grundfunktioner. Idag är det ett vanligt problem att äldre slussas runt i vårdsystemet och inte får rätt hjälp på rätt plats. Direktinläggningar behöver användas på alla Skånes sjukhus för att undvika utmattande flyttar, transporter och väntetider. Vi vill också införa ett system där medicinskt omotiverade flyttar av äldre klassificeras och redovisas som vårdskada. En vanlig orsak till att man som äldre blir inlagd är läkemedelsförgiftning. Många gånger hade det kunnat undvikas genom regelbundna kontroller och uppdaterade och tillgängliga läkemedelslistor. Förutom onödigt lidande för patienten ger felaktig förskrivning också dubbla kostnader: dels för läkemedel, dels i kostnader för vård som kunde ha undvikits. Vid mer än fem läkemedel hos äldre rekommenderar Socialstyrelsen att erbjuda läkemedelsgenomgångar minst en gång per år: det behöver finnas resurser för att följa detta.

I början av 2020 vann Vänsterpartiet gehör för att införa standardiserat insatsförlopp för demenssjukdom i Region Skåne. Arbetet med detta har skjutits på under pandemin, men är nu dags att ta tag i. Att anpassa demensvården individuellt efter patientens behov med tidiga SIP:ar i samverkan mellan kommun, region och socialtjänst är ett beprövat arbetssätt som kan främja en patientcenterad jämlik demensvård. Det är viktigt att modellen implementeras och efterföljs i verksamheterna för att främja god vård och omvårdnad.

Dagens samarbetsformer mellan Region Skåne och kommunerna kan förbättras: Hälso- och sjukvårdsavtalen behöver breddas till fler områden så att alla patienter oavsett ålder, diagnos eller vårdform fångas upp. Att få rätt information om en patient ska vara en självklarhet, och att arbeta bort administrativa trösklar ger personalen ökad möjlighet att ge god omvårdnad till patienten.

Jämlik anhörigvård på frivillig basis

Många anhöriga vårdar ett sjukt barn, en förälder eller annan släkting i hemmet. Till följd av neddragningar i sjukvård och hemtjänst har de frivilliga och ofrivilliga anhörigvårdarna ökat dramatiskt under de senaste åren. Av Sveriges 1,3 miljoner anhörigvårdare arbetar de flesta fortfarande parallellt, men forskning visar att vården går ut över arbetet.

Din klasstillhörighet och härkomst påverkar vilken typ av omvårdnad du får av vem. Anhörigomsorgen har över tid ökat mest i gruppen äldre med låg utbildning och lägre inkomst, medan äldre eller anhöriga med mer pengar kan köpa tjänster på den privata marknaden. Det är också vanligare att kvinnor med låg inkomst och med invandrabakgrund ger omsorg till anhöriga än högutbildade män med hög inkomst som är födda i Sverige. Kunskap om rätt till anhörigstöd är också lägre i grupper av människor som invandrat till Sverige.

Var sjätte kvinna går ner i arbetstid och mer än dubbelt så många kvinnor som män slutar arbeta helt när de vårdar en anhörig. Det påverkar både det egna måendet, ekonomin och pensionen. Hur arbetet påverkas styrs av om hen känner psykisk stress, om det medför ekonomiska problem och hur hen upplever anhörigvården (som tillfredställande eller inte). För en bra vård i hemmet behöver all information om patienten samlas så att både kommun och region kommer åt den. Det behöver vara en del av HS-avtalen.

Både regionen och kommunerna i Skåne behöver ta sitt ansvar i att stödja de anhöriga som vill vårda och se till att välfärden räcker till för de som behöver sjukvården och omsorgens resurser.

Utvecklingen av en tudelad välfärd där den kommunala hemtjänsten utgör grunden och privat vård (med RUT-avdrag) finns för de som kan betala drar isär den solidariska välfärdsmodellen. Det är behoven som ska styra det stöd man får, inte storleken på plånboken.

Våld i nära relationer och sexuella trakasserier

Alla har rätt till ett liv fritt från våld. Våld i nära relationer är ett folkhälsoproblem där kvinnor och barn drabbas främst.

Region Skånes ansvar ligger både i att förebygga, upptäcka och behandla följder av våld i nära relationer och mäns våld mot kvinnor och barn. Det sker främst i möte med sjukvård och tandvård och kräver tillit i mötet med patienten och en trygg kommunikation, vilket visar på hur viktigt det är med tillgång till professionella tolkar när det finns behov av det. Det behövs också en god planering i tillgång till trygga miljöer och samverkan med kommuner, socialtjänst och skolor.

Det är viktigt att de rutiner som finns för att upptäcka om barn finns i närhet till

våldsdrabbade följs eftersom våld alltid utgör en risk för även barnets hälsa. De särskilt utsatta grupper som finns med i regionens framtagna riktlinjer mot våld i nära relationer behöver också fortsätta prioriteras. Att regionens samlade mottagning för personer utsatta för sexuellt våld startar upp under 2024 är väldigt positivt.

Beredskap, uthållighet och jämlik tillgång till rätt läkemedel

Pandemin medförde att frågor kring uthållighet och tillgång till läkemedel och sjukvårdsmaterial sattes i fokus. Bristerna har varit stora i hela landet. Beredskapsfrågor i kris har varit underprioriterade och övertron på just- in-time och marknadens förmåga att lösa samhällsproblem har skapat svagheter i våra system. Det är bra att regionen skaffat eget läkemedelslager efter pandemin, man bör också ta initiativ till egen produktion av olika typer av vaccin tillsammans med övriga regioner. För ett litet land som Sverige är egen produktionskapacitet nödvändigt.

Vårdplatsläget är besvärligt även i välmående fredstid men direkt katastrofalt vid kris. 1993 hade Sverige 4300 IVA-platser medan det idag finns 477 stycken. Ambitionen att till viss del kompensera neddragna vårdplatser med förstärkning av primärvården är god men långtifrån tillräcklig.

Frågor om beredskap handlar också om personalkompetens och bemanning. Att minska på inhyrd personal och vara noga med utbildningsinsatserna är därför också en viktig del av krisberedskapen.

Regionens utgifter för läkemedel är en stor och växande utgiftspost. Det finns nya läkemedel som är bra men dyra och väger tungt som utgift. Samtidigt finns det medicinsk omotiverade skillnader i förskrivning som är svåra att förklara, till exempel visar studier att högutbildade män i högre utsträckning får tillgång till nyare läkemedel än andra grupper. Felaktig förskrivning ger patienter onödiga läkemedelsbiverkningar och kostar pengar som kunde ha använts på ett bättre sätt.

Ambulans, akut vård snabbt på plats

Ambulanssjukvården är alldeles för viktig för att drivas av olika privata företag, men i två av Skånes fyra ambulansdistrikt är det så det fungerar idag. Det som skett tidigare är att upphandlingsavtal fått rivas när företag går i konkurs och regionen fått plocka upp verksamheten med stora förluster. Huvudskyddsombud på Vårdförbundet har också varnat för att målen för verksamheten inte spelar någon roll när samma företag som misslyckats tidigare år återigen får förlängda avtal i ambulansdistrikten.

Det har också visat sig att arbetstidslagstiftningen inte alltid respekteras av de privata utförarna. Det innebär en stor medicinsk risk när personalen inte får den tid för återhämtning som de behöver. Olika kollektivavtal och skillnader i antal visstidsanställningar och tillsvidareanställningar håller nere kostnader för de

privata bolagen på personalens bekostnad. Samma personal har också arbetat för mer än en arbetsgivare under samma tidsperiod vilket försvårar tillämpningen av arbetstidslagstiftningen. Olika utförare innebär också olika typer av ambulanser med utrustning organiserad på olika sätt vilket ökar risken för osäkerhet och spilltid i direkt livsavgörande situationer. Med en sammanhållen organisation kan regionen arbeta med att se till att dirigeringen fungerar över hela Skåne och att likartade behandlingsriktlinjer gäller för all prehospital verksamhet.

Att psykiatriambulansverksamheten utökas är väldigt bra. Ambulanser med särskild kompetens för patienter drabbade av stroke är ett också alternativ som bör utredas för att säkerställa jämlik vård i de delar av Skåne där det är en längre sträcka eller det tar längre tid till sjukhusvård.

Avgifter inom vården

Att priserna för behandlingar betyder mycket för de som ska söka och betala för dem är bevisat inom forskning. Eftersom även små prishöjningar har en stor avskräckande effekt för ekonomiskt utsatta tycker vi att avgifterna i vården alltid ska vara så låga som möjligt – att söka vård ska aldrig bero på om du har möjlighet att ekonomiskt prioritera det. På sikt bör merparten av vården bli avgiftsfri.

Region Skåne behöver dock redan nu se över sina vårdavgifter. Avgifter har införts för flera patientgrupper och priserna ökat för andra. Kroniskt sjuka eller funktionshindrade är patientgrupper vars räkningar till sjukvården kan bli väldigt höga samtidigt som patienternas inkomster inte hänger med, speciellt inte med nuvarande inflation och höjda priser i så gott som alla levnadsomkostnader.

Vi vill införa ett regionalt högkostnadsskydd för de som ligger inskrivna länge på sjukhus, en liten men ekonomiskt utsatt grupp vars tillfrisknande kan riskeras av oro kring höga sjukhusräkningar, och utreda ett högkostnadsskydd för hjälpmedel tillsammans med kommunerna.

Regionen behöver ta bort sina straffavgifter. För det första är det redan styrkt att de inte fungerar – de har ingen effekt på faktiska besök. De drabbar också människor som missar sina besök i pressade situationer, till exempel vid kallelse till eftervård inom psykiatri. Att ha ett system där känsliga patientgrupper ska straffas ger uttryck för en hård människosyn som kan få brutala konsekvenser i form av skuldsättning och sämre mående. Avgifterna betalas exempelvis inte av socialtjänsten och inkluderas inte i högkostnadsskyddet. Det riskerar att människor som behöver vård tvekar att boka tid om de får straffavgifter. Långsiktigt skadar det förtroendet för vården, en tillit som om den finns kan göra skillnad mellan liv och död.

Psykisk ohälsa och psykiatrisk vård

Den psykiska hälsan försämras i befolkningen och går långt ner i åldrarna, och sociala orsaker bidrar ofta. Det förebyggande arbetet är lika viktigt inom psykisk hälsa som inom fysisk, och ett nära regionalt samarbete med bland annat elevhälsa och civilsamhällesorganisationer kan vara till stor hjälp för att minska effekterna av psykiska påfrestningar, stress, oro och ångest. Samverkan med kommunerna och satsningar på kontaktpersoner är också väldigt viktig, att många faller mellan stolarna ansvarsmässigt får potentiellt förödande konsekvenser. För att hantera den psykiska ohälsan behövs tillskott till psykiatrin, men också ett än starkare fokus på hur samhället kan ordnas för att minska riskfaktorer för psykisk ohälsa.

När det kommer till vård är det viktigt att mottagandet blir lika självklart som vid fysiska problem, att trösklarna är låga och ingångarna lätta att hitta. Idag är det stor skillnad på tillgång till psykiatrisk kompetens inom vården beroende på var i Skåne du bor, vilket tidigare nämnts inom avsnittet om primärvård. Psykiatrin är bra på att använda digitalisering för att öka tillgängligheten för de som vill via digitala möten och chatt, modeller som fungerar bra för flera patientgrupper. Samtidigt behöver det finnas tillgång till vård inom rimligt avstånd. Med en utbyggd verksamhet på fler orter kan fler människor få hjälp närmare hem och slippa bli inlagda på en slutenvårdsavdelning. De stängningar vi sett under året, bland annat i Kristianstad, sätter människor i behov av vård i en ännu svårare situation.

Psykiatrin är en av de delar inom vården som tappat flest vårdplatser, trots ökande ohälsa och ökande befolkning. Köerna är långa för många diagnoser vilket orsakar onödigt lidande och risk för förvärrade sjukdomstillstånd. Det måste finnas en väl utbyggd sammanhållen specialistvård med mycket bättre tillgänglighet än idag. För personalens del behövs satsningar på återhämtning, god arbetsmiljö, teamarbete och fler kollegor.

Mellanvårdsverksamheten, dagvården, brukarstyrda inläggningar och de mobila teamen behöver utvecklas och utökas till fler orter. Steget mellan slutenvårdens fulla kapacitet och vad som kan erbjudas inom öppenvården är alltför stort, och övergångarna mellan olika vårdformer behöver också förbättras. Ingen ska behöva skrivas ut utan att nästa steg är känt.

Det brukarinflytande som finns inom psykiatrin är också bra och behöver stärkas, till exempel PEER-support och brukarrevisioner. De människor som är i behov av vård har bäst möjlighet att bedöma om den fungerar och ska därför också ha ett större inflytande över hur den utförs. Resurser behöver ges till de olika patientföreningar som finns och nya kanaler behöver skapas för ett utökat brukarinflytande på alla nivåer.

Den ökade förskrivningen av läkemedel mot exempelvis depression, ADHD och ångest som getts unga patienter hos digitala nätläkare behöver följas upp och regionen behöver säkerställa att patientsäkerheten uppfylls även för dessa patienter.

Kvinnors psykiska hälsa

Kvinnors psykiska ohälsa är ett samhällsproblem och dess lösningar måste prioriteras. Ångestproblematik och utmattning har ökat, går ner nedåt i åldrarna och är en allt vanligare orsak till sjukskrivning för kvinnor idag.

Det är viktigt att inte medikalisera strukturella problem. Kvinnors psykiska ohälsa beror ofta på en arbetsmiljö som inte fungerar, men också på den ojämställdhet som finns i samhället där kvinnor tar ett större ansvar för omsorg och arbete både i hemmet och på arbetsplatsen.

Precis som i annan sjukvård behöver det inom psykiatrisk vård snabba insatser utan långa väntetider. På nationell nivå måste utvecklingen inom sjukförsäkring gå framåt så att kvinnor kan få ekonomiskt stöd under sjukskrivningar med t.ex. smärtsymtom. För att kvinnors hälsa generellt ska bli bättre behöver utvecklingen mot ett mer jämställt samhälle gå snabbare.

Barn och ungas psykiska hälsa

Ungas psykiska hälsa ska vara fri från vinstjakt. Alla sökande ska få samma chans att möta team med bred medicinsk kompetens inom den offentliga vården. De behöver ett ökat stöd för att göra vården mer tillgänglig för de barn och unga som behöver den.

Även för barn och ungas psykiska hälsa är det viktigt med förebyggande stöd i de miljöer som de vistas i dagligen. Samarbete med kommunerna och det förebyggande arbetet behöver stärkas för att förbättra barn- och ungdomspsykiatrin. Här behöver regionen arbeta tillsammans med skolan, elevhälsan, ungdomsmottagningarna, kommunernas fritidsverksamhet och barn- och ungdomspsykiatrin, som alla bidrar med olika kompetenser och ingångar.

Även om försöket att vårdvalsutsätta barn- och ungdomspsykiatrin misslyckades finns det fortfarande vårdval inom neuropsykiatriska utredningar. Tyvärr gör det att företagen kan plocka ut vinst samtidigt som vården splittras upp efter enskilda diagnoser. Årsrapporter från 2022 från företag som gör utredningar av ADHD hos barn visar att man tog ut vinster på över 30 procent: en tredjedel av de skattepengar som skulle gå till barnen gick till ägarvinst. Många av företagen har dessutom problematiska band till läkemedelsindustrin. Det finns risk att möjlighet till vinst ökar antalet utredningar och diagnoser, oavsett barnens mående.

God vård vid beroendesjukdom

Vården vid beroendesjukdom är väldigt viktig och behöver vara fri från moraliska pekpinningar. Satsningar på LARO-vården och övrig missbruksvård behöver hållas uppe och olika alternativ inom behandlingsmetod och metodik behöver utvecklas.

Det är viktigt att regionen får statistik för de som söker vård, både de som ingår i program och de som faller ur, för att ge en verklighetstrogen bild av målgruppens vidd och behov för att kunna styra resurser till verksamheten. Idag är LARO och missbruksvård vårdvalsutsatt och både villkor för ackreditering kontroll av avtal behöver ses över. På sikt behöver även

denna del av vården ligga inom offentlig regi för att stärka goda samarbeten mellan andra vårdinstanser, kommun och socialtjänst. Beroendesjukdomar som missbruk, spelberoende och annan samsjuklighet behöver också uppmärksammas. Vi vill se ökat samarbete mellan akutsjukvård, beroendecentrum, vårdhem och myndigheter för att minimera risken att personer med missbruksproblematik hamnar mellan stolarna.

Det är väldigt positivt att projektet med Naloxon i sprayform till personer med missbruksproblem fungerat så pass väl. Många har nåtts, liv har kunnat räddas och det är positivt att behandlingsformen övergått till reguljär behandling. Det är dock viktigt att finansieringen motsvarar kostnaden för utförandet för att metoden ska vara användbar och komma alla med behov till dels.

Vi är också positiva till fortsatta satsningar på mottagningar riktade till ungdomar och unga vuxna i behov av missbruksvård. Även detta ska ske i samverkan med kommunerna. Det utgör en viktig insats för att förebygga missbruk och att erbjuda stödet i ett så tidigt skede som möjligt. Mottagningarna bör vara spridda över Skåne för en ökad jämlikhet. Grupper som är extra utsatta för riskbruk och psykisk ohälsa bör prioriteras, så som ungdomar och vuxna med hbtqi+-tillhörighet.

Traumabehandling i Skåne

Många både barn och vuxna som anländer till Sverige bär med sig svåra trauman från krig och tid på flykt. Mottagande och behandling för dessa personer behöver vara gott, och verksamheten för krigsskadade och torterade behöver stärkas. Röda Korsets arbete inom dessa områden är oerhört viktigt och behöver stötts och utvecklas. Samtidigt behöver fler former utvecklas för att möta de behov som finns.

Vi vill se en satsning på ökad anställning av PTP-psykologer (praktisk tjänstgöring som psykolog). Det är en viktig satsning inför framtiden i ett läge där väntetider för exempelvis behandling och terapi för posttraumatiskt Stressyndrom (PTSD) kan vara uppemot ett år långa.

Tandhälsa

Tandhälsa är en viktig del av folkhälsan och Sverige har en lång historia av brett täckande vård för alla åldrar inom tandhälsan. Forskning visar samband mellan flera symptom i munnen och kroppen, exempelvis mellan tandlossning och bukspottkörtelcancer – en riskfaktor som kan avväjas med förbättrad munhygien. Trots det är tandvårdssystemet uppbyggt vid sidan av sjukvårdssystemet, trots att tänderna onekligen är en del av kroppen.

I Skåne är Folktandvården ett eget bolag uppdelat i olika vårdval. Det splittrar verksamheten, inte minst när det gäller tandvård för barn och unga. Det är viktigt att Folktandvården trots denna driftsform ges goda förutsättningar för att anpassa sin verksamhet efter patienternas behov, inte efter vinstmaximering. Tillgången över regionen behöver vara god och kliniker som stängt behöver öppnas igen.

Regionen som arbetsgivare och upphandlare

Som arbetsgivare bär Region Skåne ansvar för var och en av sina anställda. Personalpolitiken och regionens ansvar som arbetsgivare är viktiga i sig, samtidigt som den är direkt avgörande för att lösa personalkrisen i vården. Den brist på vårdplatser som är tydlig är i många fall en brist på personal – specialutbildad eller inte – som krävs för att ge den vård som platsen kräver.

Samtidigt som det är långa köer till många behandlingar har regionen en uppbyggd skuld till de sjukvårdsanställda: indragna semestrar, utebliven återhämtning och stor brist på möjligheter att påverka sin egen arbetssituation gör sjukvården till en tung arbetsplats för många. För få kollegor leder till etisk stress och risk för utmattning.

Offentliganställdas fackliga organisation, PSI, har gjort en internationell enkätundersökning med 2000 deltagare, till största delen sjuksköterskor. Den visar att mer än hälften av de som svarat på enkäten ofta funderar på att säga upp sig. Tre av fyra har fler patienter än de klarar av under ett arbetspass. Tittar man på de 200 personer som svarat från Sverige svarar nio av tio att pressen ökar på att klara av fler uppgifter under arbetspassen. Sju av tio tycker inte att det finns nog med personal för att täcka patienternas behov. I Skåne behöver regionen se till att det finns en kommission som särskilt granskar och följer upp arbetsmiljön i vården.

Inom andra verksamheter, som kollektivtrafiken, är de som arbetar inte anställda direkt utav Region Skåne utan av andra, upphandlade företag. Då de fortfarande arbetar inom regionens verksamheter behöver det ställas tydliga krav i upphandlingarna för personalens arbetsmiljöskull. På sikt behöver utförandet återgå till regionen tillsammans med personalen.

Efter år av nedskärningar, sparbetning och krav på effektiviseringar behövs stora satsningar för personalen hälsa. Det är dags att Region Skåne blir ett föredöme som arbetsgivare genom att erbjuda bra grundlöner, god arbetsmiljö, möjligheter till fortbildning och en stabil löneutveckling. Det är inte rimligt att sjukvårdspersonalens löner räknas upp med två procent, en reallönesänkning sett till dagens inflation, medans politiker och politiska tjänstepersoners löner räknas upp med sex procent. Samtliga fasta politikerarvoden och löner bör istället sänkas.

Vårdkris, personalkris, arbetsgivaransvar

Regionen har ett alldeles för högt arbetstempo inom många verksamheter, inte minst sjukvården. Ett exempel syns hos sjuksköterskorna som redan i normalläget kan ligga långt över antalet rekommenderade patienter att ha ansvar för under ett arbetspass. Blir någon sjuk eller om det kommer extra många patienter förvärras läget. Personalbristen gör att marginalerna är små och pressen på de som arbetar blir hög, även för yrkesgrupper som arbetar tillsammans men inte nödvändigtvis har brist inom sin egen specialitet.

Forskning visar också att det nära ledarskapet påverkar de anställdas upplevelse av jobbet i väldigt hög grad. En vanlig mekanism när det blir ont om personal är att ställa högre krav, bli mer rigid och tillåta mindre personalinflytande över exempelvis schemaläggning för de som finns kvar. Det i sin tur gör att ännu fler vantrivs och slutar.

Det är ett gigantiskt resursslöseri när personal som har arbetat under flera år bestämmer sig för att lämna sin tjänst. När exempelvis erfarna sjuksköterskor slutar innebär det en sammanlagd förlust på flera hundra års erfarenhet av att vårda och möta patienter, kunskap som aldrig går att utbilda ikapp.

Skåne sticker ut som en av de sämsta regionerna för både patienter och personal. Idag har vår region de längsta väntetiderna till specialiserad vård i Sverige och är en av regionerna med minst antal sjuksköterskor per invånare.

Underbemanning, överbeläggningar och stora arbetsmiljöproblem gör att Skåne leder även med rekordmånga arbetsmiljöanmälningar. Bara under januari 2022 gjorde skyddsombuden på skånska sjukhus anmälningar till Arbetsmiljöverket nästan varje dag.

Trots alla anmälningar, uppsägningar och antagna åtgärdsplaner har förhållandena på många ställen inte blivit bättre. För att lyckas bygga en jämlik sjukvård som möter invånarnas behov behöver personalkrisen lösas.

Arbetstidsförkortning

Vår största satsning på personalen ligger i en arbetstidsförkortning med bibehållen lön. Medarbetare och fackföreningar har under lång tid lyft att bland annat kortare arbetstid skulle vara en väg mot en mer hållbar arbetsmiljö.

Dagens slitsamma arbetsituation gör att många och i synnerhet kvinnor bekostar sin egen arbetstidsförkortning genom att gå ner i tid, inte minst bland personer som arbetar nattskift. Det gör att man också går ner i lön - vilket leder till ökad ojämlikhet i samhället.

En generell arbetstidsförkortning med bibehållen lön skulle därmed bidra till att minska ohälsan, minska klyftorna på arbetsmarknaden, bidra till en ökad social hållbar utveckling och ökad jämställdhet genom minskade löneskillnader.

Under 2022 genomfördes världens hittills största försök med förkortad arbetstid och full lön i Storbritannien. Resultatet blev att antalet sjukdagar gick ner, personalen upplevde mindre stress, en bättre balans mellan arbete och privatliv, det var fler som sökte tjänsterna, resultat och produktivitet gick upp och fler kände att de ville jobba kvar.

Runt om i de svenska regionerna ser vi hur försök med arbetstidsförkortning har lett till goda resultat: lägre sjukskrivningstal, högre kapacitet på operationsavdelningar och en högre trivsel bland personalen. På operationsavdelningen i Mölndal lade man in två sextimmarsspass per dag för operation istället för ett åttatimmars. Det gav fler tillgängliga operationstider, fler utförda operationer och kortade patientköerna. Personalen blev mer utvilad och orkade mer och de fick fler kollegor när tidigare problem med att fylla vakanser var som bortblåsta trots fler tjänster. På Svartedalens äldreboende i Göteborg gavs mer tid till de boende med sextimmarsspass, aktiviteterna blev fler och de anställda trivdes bättre. När både sjukskrivningstal och personalomsättning sjunker frigörs resurser som framöver kan läggas på att utveckla verksamheten.

Vi vill börja arbetstidsförkortningen på de arbetsplatser som är hårdast drabbade av sjukskrivningar och hög personalomsättning. Under 2024 bör regionen inleda arbetet med att förkorta arbetstiden till 30 timmars arbetsvecka med bibehållen lön på 10 sjukvårdsavdelningar. Därefter kan man utvärdera, hitta det som fungerar bäst och fortsätta arbetet med att förkorta arbetstiden årligen med målet att 30 timmars arbetsvecka med bibehållen lön blir arbetstidsnorm i regionen.

Personalpooler och bemanningsföretag

Region Skåne behöver bygga upp egna personalpooler inom verksamheterna. Det arbete som startats upp är glädjande och behöver finnas till för vården i hela regionen. Generellt kan egna pooler ge en mycket högre flexibilitet genom att bemanna upp med personal för att klara av tillfälliga öknningar i arbetsbelastning utan att stressen blir alltför stor. Regionen behöver också höja grundbemanningen så att tillfälliga luckor till följd av utbildningar,

korttidssjukskrivning, kortare föräldraledigheter och liknande går att lösa internt. Det har visat sig vara en kvalitetshöjande och kostnadseffektiv åtgärd i längden.

När regionen går emot att minska antalet bemanningspersonal på sjukvårdsavdelningarna är det viktigt att se till att det finns tjänster för de som arbetar inhyrt att bli anställda till. Det behöver också finnas både utbildningsmöjligheter och möjlighet att utvecklas på arbetsplatsen, eftersom det är först när regionen kan vara en god arbetsgivare för sina anställda som man kan se till att människor vill arbeta för Region Skåne.

Utbildning och fortbildning

Oavsett vad du jobbar som inom regionen ska du ha möjlighet till kompetensutveckling. De utbildningsanställningar som finns idag är bra, till exempel kliniskt basår, traineeprogram och AST- utbildningar för Vårdförbundets medlemmar. Inom vården är det extra viktigt att se till att det också finns tid för fortbildning, trots pressade scheman. Det behöver också ställas krav på privata utförare att utbilda ny personal för att inte skapa ännu värre kompetensbrist framåt.

Sjukskrivningar

Att de nedskärningar som gjorts under de senaste mandatperioderna leder till en ökning av sjukskrivningar är inte överraskande: det är bevisat att nedskärningar ger ökade sjukskrivningar i offentlig sektor. Idag sjukskrivs allt yngre personer, det tar längre tid för dem att återgå i arbete och det är hög risk för återfall in i exempelvis utmattningsdepression.

Under året har sjukskrivningarna minskat med 0,9 procent, en positiv utveckling. De stora skillnaderna mellan kvinnliga och manliga anställda finns kvar: januari - juli 2023 låg den på 6,1 procent för kvinnor och 3,7 procent för män. Anledningarna är inte fastställda, men personalnämndens halvårsrapport pekar på kvinnodominerade yrken, oavlönat hemarbete och arbetsmiljöarbetet på de enskilda arbetsplatserna.

Arbetet mot våld behöver också genomsyra arbetsmiljöarbetet i regionen för att se till att ingen utsätts för sexuella trakasserier eller våld på sin arbetsplats. Dessutom ska det finnas kunskap och trygghet hos arbetsledare som gör att man vågar fråga om situationen i hemmet vid exempelvis upprepade frånvaro.

Karensavdrag

En viktig del av en god arbetsmiljö är möjligheten att kunna stanna hemma vid sjukdom. Under pandemin togs karensdagen tillfälligt bort - en åtgärd som borde ha permanentats på regeringsnivå. När det inte skedde är det ändå något som regionen kan införa för sina anställda.

Idag gör karensavdraget att man direkt tappar en hel dagsinkomst om man varit sjukskriven. Det ska inte behöva kosta pengar för den enskilde att vara sjuk, det drabbar de som tjänar minst hårdast och ger en ojämlika förutsättningar till vila. Möjligheten att faktiskt stanna hemma ger inte bara chans till vila och återhämtning, det kan ge snabbare återgång till arbete och skyddar arbetskamrater och andra som möts på arbetsplatsen från att bli smittade. En arbetsplats där de som jobbar är säkra på att inte själv behöva arbeta trots sjukdom, att inte vara stressad över inkomstbortfall eller riskeras smittas av kollegor som upplever detsamma ger en säker miljö där man ges möjlighet att göra ett gott jobb.

Arbetsmiljöarbete och facklig samverkan

Det systematiska arbetsmiljöarbetet är en nyckelfaktor för att skapa en arbetsmiljö som fungerar. Fokus behöver ligga på det hälsofrämjande, förebyggande systematiska arbetsmiljöarbetet, återhämtning, att kartlägga risker och vidta åtgärder innan sjukdom eller ohälsa uppstår, både för personal och patienter, resenärer, brukare och invånare. Arbetskulturen behöver garantera trygghet i att tala om de brister som finns, men trots det kommer fortfarande signaler om en kvarlevande tystnadskultur och bristande tillit mellan personal och chefer. Alla anställda behöver veta och kunna använda sig av sin lagstadgade meddelarfrihet om man upplever att saker inte fungerar i verksamheten. Risk- och konsekvensanalyser behöver tas på stort allvar i hela organisationen.

Facklig samverkan ska också vara en självklar del av allt utvecklingsarbete. Personalen ska ha möjlighet att påverka förändringar på arbetsplatsen.

Rätt till heltid, möjlighet till deltid

Alla anställda ska ha rätt till arbete på heltid eller till önskad tjänstgöringsgrad. Det är viktigt att det är tydligt redan i utannonseringen av lediga tjänster. Region Skåne ska aldrig utlysa deltidstjänster.

Att inte ha inflytande över sin arbetstid är en starkt bidragande faktor till ohälsa. Korttidsvikariat och timanställningar behöver minimeras. Delade turer ska inte förekomma och helgtjänstgöring i ett rullande schema ska ske högst var tredje helg.

Jämställda löner

Under 2024 ska en lönekartläggning göras som ett första steg för att nå målet om att höja lägstalönerna i regionen till 28 000 kronor i månaden. Den lön regionen erbjuder ska gå att leva ett ekonomiskt självständigt liv på och satsningen behövs för att uppvärdera de kvinnodominerade yrkesgrupperna. Det ska inte vara ett måste att ha en partner med inkomst för att kunna få privatekonomin att gå runt.

Det är också viktigt att all personal i regionen har en löneutveckling som är kopplad till kunskap och kompetens och inte till hur många gånger man orkar byta arbetsplats. Idag står vi i en situation där personal som har varit trogen sin arbetsplats länge kan ha löner som ligger betydligt lägre än nyrekryterad personal som har bytt arbetsplats upprepade gånger.

Rekrytering utan diskriminering

Vi lever i ett samhälle som präglas av rasism. Människor blir bortsorterade i rekryteringsprocesser utifrån utlandsklingande efternamn. En rapport visade att byte av efternamn till något som uppfattades som svenskklingande kunde kopplas direkt till höjd inkomst.

Andelen personal med annan bakgrund än svensk bör återspegla regionens befolkning. Region Skånes rekryteringsprocesser ska bidra till en ökad mångfald bland de anställda och alltid följa antidiskrimineringslagstiftningen. I Skåne finns dessutom en bred språkkompetens hos befolkningen, en kompetens som verkligen behövs inom sjukvården. Bra samarbeten med de skånska folkbildningsinstitutionerna kan ge fler möjlighet till jobb och regionen högre kompetens i att möta sina invånare. Validering är viktigt, tillsammans med satsningar på särskilda praktikplatser, introduktionsprogram, fadderskap, språkundervisning och folkhögskolornas förberedande yrkesutbildningar.

Det ska också vara möjligt att få och behålla en anställning som funktionsvarierad. Det gäller både människor som har fått en arbetsskada eller förslitning under sin tid som anställd och människor som söker arbete inom regionens verksamheter. Alla ska ha samma möjlighet att ta del av information om lediga tjänster, ansöka och få dem. Regionen ska som arbetsgivare vara ett föredöme i att anställa medarbetare med funktionsvariationer med rätt förutsättningar kan alla bidra med sin arbetsinsats. Målsättningen ska under de kommande åren vara fördubbla antalet anställda med olika typer av lönebidrag.

Offentlig regi – färre risker

En sammanhållen verksamhet är ofta effektiv. Trenden under de senaste åren har varit att stycka upp regionens verksamheter genom upphandling eller organisationsförändring. Det har gett många problem. Organisationen har blivit svårgripbar och upphandlingar till lägsta pris har tummat på kvalitet i tjänsten, i arbetsmiljön och på de fackliga rättigheterna för personalen.

Det är viktigt att vara medveten om alla de problem som finns med upphandling som sker enligt lagen om offentlig upphandling (LOU). LOU medför avgörande hinder för insyn, transparens och demokratiskt beslutsfattande. Dessa grundläggande svårigheter gör att så lite verksamhet som möjligt bör upphandlas. Regionen bör överväga att återta verksamheter i offentlig regi när upphandlingarna löper ut. Strategisk verksamhet, som exempelvis städning i sjukhuslokaler, eller interna köp- och säljsystem bör till exempel inte upphandlas. Även utförsäljning av regionens IT-drift har visat sig bli en dyr affär med en stor mängd oredovisade datorer som kostar pengar utan att vara till nytta.

Man har under åren arbetat med att nyanställa yrkesgrupper som under årens lopp har försvunnit eller utsatts för privatiseringar, så som servicemedarbetare och lokalvårdare. Det är bra. Utan städning ökar vårdrelaterade infektioner, utan kvalitetsmässig servering av mat minskar patienternas aptit och utan fastighetskötare fungerar lokalerna inte som de ska. Samtidigt ska uppgifter utföras av rätt person: en person utan sjukvårdsutbildning bör inte exempelvis mata en patient där det utgör en medicinsk risk om något går fel eller där ett samtal med exempelvis en sjuksköterska under måltiden kan ge viktig information om patientens mående och tillfrisknande.

Det är också ett problem att servicemedarbetare och lokalvårdare anställs i en egen förvaltning och att regionen "leker affär" med sig själv. Det är en del av vården - inte tjänster som tillförs extra. Därför ska det göras en utredning över hur servicemedarbetare och lokalvårdare kan föras över till sjukvårdens egna förvaltningar. Det är också viktigt att den mat som regionen upphandlar har hårda krav på så låg klimatpåverkan som möjligt. Att maten är närproducerad är positivt både ur klimat- och beredskapssynpunkt.

Upphandling av god kvalitet som ger goda villkor

Region Skåne upphandlar väldigt mycket verksamhet och produkter. Sättet man upphandlar på behöver därför vara påverkansbart för demokratisk styrning. Innehåll och tillämpning av avtal behöver vara förankrade och ställa krav på utförare, och när man tittar på hur mycket nya upphandlingar kostar behöver de också räkna med regionens administrativa kostnader för att handläggning och uppföljning.

Avrop under avtal om vårdpersonal ska bara göras om det inte går att fastanställa ny personal och förlängning av hyrpersonalsavtal ska inte gå att göra. Vårdavdelningarna är inte en marknad att göra reklam på, därför ska vårdföretag inte ha rätt att kontakta vården när de

har tillgänglig kompetens. Underleverantörer ska helst förbjudas eftersom det är svårt att ställa avtalsmässiga krav på dem. När man upphandlar vårdpersonal är det viktigt att titta på risk- och konsekvensanalyser – i slutändan ”tävlar” man om samma kompetenser med vårdbolagen. De merkostnader som det för med sig hade kunnat läggas på bättre arbetsmiljö för de som arbetar inom offentlig vård. De lösningar och tjänster som köps in för att hantera och lagra patientdata ska vara juridiskt och praktiskt säkra för att minimera risker för informationsstöld. Så långt som möjligt bör patientdata lagras i regionens egna system för att minska risker och mellankostnader, när det görs externt behöver alla steg kontrolleras noggrant.

Krav, uppföljning och sociala hänsyn

Region Skånes behöver koppla sociala krav till upphandlingarna. Först då kan man se till att personalen har goda arbetsvillkor i alla delar av regionens verksamhet, det är ett måste att ställa arbetsrättsliga krav i upphandlingar och aktivt arbeta för att följa upp dem. Kraven behöver stå i nivå med kollektivavtalsvillkor (SOU 2014:51) och ta hänsyn till eventuella risker för varje avtalsområde som upphandlas. Villkoren ska också alltid tas fram i samråd med arbetsmarknadens parter.

Arbetslivs- och ekonomisk brottslighet och osund konkurrens är risker vid upphandling. Det kan och bör undvikas genom systematiska revisioner, uppföljningar av leverantörer och krav på land-till-landrapportering för att upptäcka och undvika skatteflykt, avancerad skatteplanering och skattefusk.

Brist på effektiv uppföljning kan gynna oseriösa leverantörer, öka risk för förekomst av arbetsmarknadskriminalitet och gör de arbetsrättsliga kraven som ställs på leverantörer praktiskt taget verkningslösa. Regionen behöver se till att utveckla personalens kompetens och se till att det finns struktur och arbetssätt på plats för att kunna genomföra effektiva uppföljningar. Där kan fackföreningar bistå med rätt kompetens. Inspiration kan hämtas från den så kallade vita jobb-modellen där kommuner anlitar fackliga ombud som stöd i kravställning vid upphandlingar och uppföljning av kontraktvillkor.

Konkurrensverket har konstaterat att det inte finns några hinder mot att en offentlig myndighet tar hjälp av en extern part eller ombud och understryker vikten av att offentliga aktörer verkligen har möjlighet att genomföra kontroller av de krav och villkor som ingår i upphandlingskontraktet. Det behövs ökad insyn och granskning av de utförare som ger vård, både för att säkra patientsäkerheten och efterlevnad av Hälso- och sjukvårdslagen.

Det ska inte heller vara möjligt att företag bryter mot upphandlingsavtal gång på gång utan- att det får några konsekvenser. Vitesklausuler ska följas redan i början av ingångna avtal och fakturagranskning ska alltid vara möjlig. Detta inkluderar även miljömål som bör vara tydligt formulerade i avtalen och inkludera underleverantörer.

Region Skåne som aktiv aktör i arbetet mot arbetsmarknadskriminaliteten
Fusk, regelöverträdelser och kriminalitet på arbetsmarknaden påverkar hela samhället. Det gemensamma påverkas inte bara när de som jobbar utsätts för dåliga arbetsvillkor utan också genom minskade skatteintäkter. Genom lönedumping, arbetsrätt- och arbetsmiljömässiga regelöverträdelser kan oseriösa leverantörer minska sina kostnader för att uppnå konkurrensfördelar. De senaste årens undersökningar utförda av Polismyndigheten visar att det är allt mer vanligt att företagen används som verktyg för brott. Det kan handla om penningtvätt, bedrägeri, exploatering och människohandel.

Eftersom den här typen av brottslighet är beroende av den legala sfären, alltså kunder såsom andra företag och även de offentliga beställarna av tjänster, har även Region Skåne med sin köpkraft, ett stort ansvar.

Systemet med marknadslösningar och privatiseringar inom välfärden har öppnat dörren för kriminella inom den offentliga vården. Den organiserade ekonomiska brottsligheten siktar in sig på välfärdsbrott och bedrägerier. Ekobrottsmyndigheten varnar för att kriminella gäng går in hälsa- och sjukvården och är idag inblandade i både vårdcentraler och vaccinationsmottagningar. Både Västra Götalandsregionen och Region Stockholm har i sina granskningar upptäckt kopplingar till organiserad brottslighet i befintlig verksamhet. Privata vårdföretag får fri tillgång till skattemedel genom den fria etableringsrätten, vilket är unikt i världen. Privatiseringarna i sig ökar risken för kriminalitet inom välfärden.

Att fortsätta försvara dagens system med privatiseringar och utförsäljningar av vår gemensamma välfärd är inte rimligt. Vi befinner oss nu i en situation där komplexa kontrollsystem behöver byggas för att garantera medborgarnas rätt till vård. Det är fel väg framåt. För att bryta den negativa utvecklingen krävs en omställning mot en vård i egen regi. Det skulle återföra kontrollen över vården till den offentliga sektorn.

2021 angav SCB värdet av de inköp som omfattas av upphandlingslagarna till motsvarande 18 procent av hela Sveriges BNP. Regionen har goda förutsättningar för kontroll och uteslutning av oseriösa aktörer och därmed praktisk möjlighet att motverka kriminaliteten på arbetsmarknaden och gynna schyssta villkor och sund konkurrens.

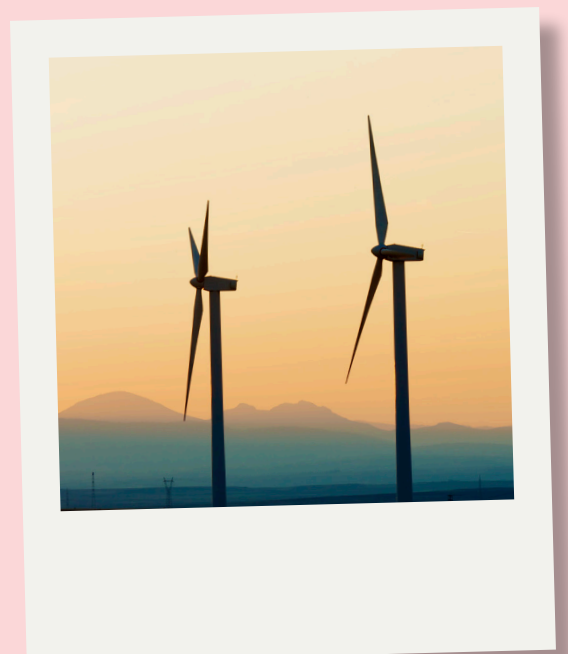
Regional utveckling

Det regionala utvecklingsuppdraget är ett brett uppdrag som omfattar bland annat klimatsmart utveckling i regionen, arbetsmarknadsutveckling och hållbar infrastruktur för framtiden. Regionens ansvar för klimatfrågan ska inte förbises i de vägval man står inför inom transportutveckling, energiförsörjning, skyddande av miljöer, katastrofberedskap och företagsstöd. En hållbar omställning och aktivt bekämpande av miljöförstörande utsläpp behöver vara vägledande för alla beslut som fattas i regionen.

Skåne är en av de regioner i Sverige som har lägst sysselsättningsgrad, en arbetslöshet som dessutom förvärras av det ekonomiska läget. Även inom försörjningsfrågorna är det viktigt att regionen är en aktiv del, samarbetar med folkbildning, högskolor, universitet, arbetsmarknadens parter och stöttar omställningsarbete för att bli en klimatsmart och ekologiskt hållbar region.

Varken arbetslöshet eller annan utsatthet slår jämt mot de skånska invånarna. Klasstillhörighet och bostadsort påverkar i hög grad hur exempelvis svängningar i ekonomin kan påverka din vardag. I Skåne idag ser vi hur de ekonomiska klyftorna växer.

Regionen rår inte själv över alla områden som påverkar jämlikheten i Skåne, men de samarbeten som finns inom exempelvis infrastrukturplanering, planarbete, klimatsamverkan och arbetsmarknadsåtgärder behöver stärkas utifrån ett jämlikhetsperspektiv. Det är viktigt att analysera åtgärder och utvecklingsområden efter vilka effekter de har på olika grupper och arbeta brett men fokuserat mot en mer jämställd region.

Att arbeta för mindre belastning på klimatet

I mars 2023 släppte FN:s klimatpanel IPCC den senaste årsrapporten om nuläget för klimatkrisen. Den konstaterade bland annat att 1,5-gradersmålet riskeras att passeras ännu snabbare än vad man tidigare trott, och att konsekvenserna kommer att bli ännu allvarligare. De konstaterar att den globala uppvärmningen måste behandlas som ett direkt hot mot livet på jorden. Rapportens resultat är entydiga: det finns varken tid eller utrymme att vänta, enorma utsläppsminskningar krävs och vi måste agera nu.

I Region Skåne sätts ofta utsläppssänkande åtgärder som politisk motpol till exempelvis näringslivets intressen. Det ses som ett hot mot regional utveckling att förändra tillväxtmål och att vara stöttande till de regionala företagen ses som likställt med att inte "ge vika" för miljöskyddande begränsningar på deras verksamhet. Det är ett synsätt som behöver förändras i grunden. Det vi ser på nationell nivå är istället att företag går samman mot nedtrappade klimatmål – det är politiken som brosmar, inte näringslivet.

Klimatfrågan övergriper alla andra frågor och behöver påverka hur regionen utformar alla sina verksamheter. Det är avgörande för framtiden. De kostnader som samhällsomställningen kommer föra med sig är minimala i jämförelse med vad den stegrande uppvärmningens effekter kommer att kosta samhället, inte minst i risk för kommande katastrofer.

Den regionala utvecklingen behöver ske i form av en stor samhällsomställning. I den omställningen är näringslivet och företagen extremt viktiga. Den gröna omställningen gör vi tillsammans, för att det är ett måste, och för att vi har ett långsiktigt gemensamt mål om att minska den globala uppvärmningens verkningar lokalt och globalt.

Kortsiktiga finansiella mål om tillväxt innan vi påbörjar samhällsomställningen är inte aktuella. Tillväxten behöver ske genom omställning, inte genom förnekelse av allvaret i klimatfrågan eller förhoppningar om tekniska lösningar som ännu inte är uppfunna eller redo att användas. Trots situationens allvar har vi under året sett att man istället sänker de miljömässiga ambitionerna, både på regional och nationell nivå. Regionen har en viktig roll att spela som samarbetspartner för näringslivet och genom att låta sin egen verksamhet vara förebild för klimatomfattig hållbarhet, speciellt när nedskärningar och nedprioriteringar sker på andra håll.

Regionen behöver också stärka sin roll som samverkanspart inom andra samverkansformer, t.ex. Klimatsamverkan Skåne. Man behöver återuppta stöttningen till de skånska kommunerna och kunna vara samordnare och stöd i kommunala miljöprojekt. Miljömålen behöver vara tydliga, ambitiösa, tillräckliga och de behöver uppnås.

Energi – förnybar, lokal och ansvarsfull

Regionen har ett stort ansvar för samhällsomställningen, men hela samhället behöver snabba på utbyggnaden av förnybar energi. De planer som finns på utbyggd kärnkraft behöver läggas ner och ytterligare stöd till lokalproducerad, förnybar och fossilfri energi och arbetet med energieffektivisering behöver intensifieras och byggas ut. Den nya handlingsplan som tagits fram av Skånes effektkommission (Färdplan för Skånes elförsörjning 2023) är bra och bör användas för att bygga stabil, fossilfri energiförsörjning i regionen.

För att driva en trovärdig och långsiktig avveckling av fossila bränslen behövs satsningar på klimatneutrala verksamheter och överflyttning av transporter till spårbunden trafik. Klimatsmart byggande, energieffektiva plushus och solceller på regionens byggnader är exempel på åtgärder där regionen kan bidra till långsiktig hållbarhet och resursanvändning.

Regionen kan agera utbildningsstöd i metoder och arbetssätt för att ställa om till klimatsmart verksamhet för långsiktig hållbarhet inom näringslivet. Klimatsamverkan Skåne (KsS) är nu för tiden helt osynliga i det regionala arbetet med klimatomställningen. KsS verksamhet behöver prioriteras högre och utökas till flera områden enligt de mål som Skånes klimat- och energistrategi innehåller för minskning av växthusgaser fram till år 2030.

Det behövs också satsningar på förnyelsebara drivmedel. Inom biogas finns det exempelvis stor utvecklingspotential för både produktion och användning. De laddningsstationer som finns runt om i Skåne täcker idag inte behovet. Det behövs fler, exempelvis vid hyreslägenheter och på landsbygden där avstånden är större. Ett helt fossilfritt Skåne behöver täcka mer än bara villaområden, bostadsrätter och tätbebyggda områden. De skånska jordbruken ska också kunna odla grödor för energiutvinning både för klimatet och beredskapens skull.

Koldioxidbudget

Under 2020 lämnade Vänsterpartiet in ett förslag på att införa en regional koldioxidbudget. Det behövs fortfarande för att ta kraftfulla politiska beslut för att vända den negativa klimatutvecklingen och nå målen från Parisavtalet. I budgeten bryts Parisavtalets mål till regional nivå och fokus sätts på att få ner koldioxidutsläppen, inte bara i regionens egna verksamheter utan för från alla utsläpp som sker inom Region Skånes geografiska område. Idag finns inget verktyg som fungerar på det sättet inom Region Skånes miljöpolicy.

Politisk styrning är ett av de viktigaste verktygen för att uppnå förändringar i form av minskande utsläpp. Den utsläppsminskning från stora svenska företag på 5 procent som vi såg under 2019 kan till stor del kopplas till politiskt styrda höjda priser på utsläppsrätter. Blir det dyrt med utsläpp från fossila bränslen minskar de, för 2019 i en takt som gjorde att klimatmålen kunde uppnås. För Skånes del skulle en koldioxidbudget peka ut hur snabba minskningar hela Skåne behöver göra från dagsläget, och på vilka områden, för att nå Parisavtalets gränsvärden.

Breda satsningar för fler jobb

Skåne ligger tredje sämst till i Sverige vad gäller arbetslöshet, och det skiljer stort mellan olika delar av regionen. I början av 2023 hade Malmö och Perstorp regionens högsta arbetslöshetssiffror medan Vellinge och Lomma hade lägst. På senare år har skattekraften i regionen som helhet ökat, men ökningen är heller inte jämnt fördelad över Skåne. De insatser och stöd som regionen har ansvarat för har inte räckt till.

Långa perioder av arbetslöshet ökar risken för ohälsa samtidigt som det påverkar privatekonomin, pensionen och regionens samlade intäkter. För att fler ska kunna arbeta behövs fler arbetstillfällen både inom offentlig och privat sektor.

Det ekonomiskt svåra läge som samhället är i med stora prisökningar som inte motsvaras av löneökningar kräver samordning mellan många samhällsinstanser, inte minst alla nivåer av utbildning och kompetensutveckling. Senare års entreprenörsoptimism inom medelstilleddning behöver breddas till fler sorters verksamheter och ett bredare spektrum av arbetstillfällen behöver värdesättas för att sysselsätta fler än de mest högutbildade.

Trygga anställningsformer är ett måste för ett Skåne som vill stötta en stabil och långsiktigt hållbar arbetsmarknad. Sociala krav på lägst tillåtna lönenivåer och balans mellan vinstuttag och personalminskningar behöver övervägas när regionen delar ut pengar och krisstöd. Den verksamhet inom rehabilitering och anpassade arbetsplatser som tidigare sköttes av Arbetsförmedlingen behöver fortfarande finnas till.

Det ökade intresse som syns för arbete inom välfärden behöver tillvaratas när fler unga söker sig till omvårdnad, ett område där vi kommer att behöva en bred och skicklig kompetens i framtiden. De som idag är anställda i privata företag eller offentlig verksamhet, som måste frigöra sig från fossilberoendet ska inte drabbas av arbetslöshet. Deras yrkeskompetens är viktig i den gröna omställningen.

För att kunna hantera de nya gröna jobben behövs massiva satsningar på omställningsstöd, kompetensutveckling och utbildning. Arbetsförmedlingen, facken, arbetsgivarna och utbildningsanordnare måste därför snarast påbörja kartläggningen av kompetensbehov och utbildningen av medarbetare som ska sköta framtidens gröna jobb.

Region Skåne ska initiera ytterligare satsningar tillsammans med relevanta myndigheter, företag, fackliga organisationer, folkbildning och utbildningsinstitutioner för att ta gemensamt ansvar för jobbskapande insatser. Kraftsamling för fler i arbete bör vara av långsiktig karaktär och mer omfattande och målinriktad än de satsningar vi har sett under senare år. Nya samarbeten över sundet behöver också etableras där invånarnas behov står i fokus i frågor som rör gränshinder och pendlning.

Skåneleden har många populära sträckningar där vandrings- och cykelleder lockar besökare, och det arbete som sker kring ledens utveckling är bra och bör fortsätta. Här finns också möjligheter till fler naturvårdare som arbetar med underhåll för ett hållbart nyttjande av den skånska naturen. Det ökade intresset för grön turism i Skåne är positivt och bör stötta av satsningar på naturnära sommarjobb för unga när populära naturresmål blir alltmer besökta: skötsel av naturreservat, upprustning av vandringsleder och bekämpning av invasiva främmande arter. Smarta metoder för att undvika överbelastning på de allra mest besökta platserna är också bra.

Folkbildning, en demokratisk grundsten

En levande demokrati förutsätter ett samhällsklimat som tillåter debatt och dialog och institutioner och folkrörelser där människor kan bilda och utbilda sig tillsammans. Sverige har över tid haft en stark folkbildningstradition där folkhögskolor och studieförbund har grundläggande och självklara funktioner i att bilda, utbilda och ge möjlighet till utövande inom kultur. De är mötesplatser och plattformar för kunskaps- och erfarenhetsutbyte för alla åldrar, bakgrunder och på väldigt många platser. De stora nedskärningar som skett på nationellt plan är ett hot mot en grundläggande del av bildnings- och utbildningssystemet, något som riskerar att slå hårt mot många grupper i samhället. Regionen måste verka för att återfinansiera verksamheterna på nationellt plan samtidigt som man finner vägar för att stötta de folkhögskolor och studieförbund som finns i Skåne.

Kulturlivet i sig är en viktig del av regional utveckling. Folkbildningens kulturella infrastruktur är väl etablerad och inarbetad i alla delar av Skåne. Studieförbunden har aktiviteter i alla Skånes 33 kommuner vilket behöver synliggöras och tas tillvara på. Det regionala stödet är centralt för att upprätthålla goda möjligheter för folk att kunna gå utbildningar, studiecirklar, utveckla sina intressen och interagera på ett brett samhällsligt plan.

Folkhögskolorna har långvariga erfarenheter och goda kunskaper kring utbildningsinsatser för människor som idag står utan arbete. Den vuxenpedagogiska verksamhet som folkhögskolorna driver är bevisat en bra väg in i samhället för människor som nyligen flyttat till Sverige. De grundutbildningar inom olika yrkeskategorier som kan samordnas med språkstudier och diplomeringskurser är beprövade och effektiva sätt att tillvarata människors kompetens och ge snabba vägar in i arbetslivet.

Bygg en hållbar infrastruktur i hela Skåne

En stor del av all gods- och persontransport från Europa passerar Skåne. Järnvägsnätet är tungt trafikerat och behöver byggas ut för att kunna möta höga och ständigt ökande behov – inte minst tills att den nya förbindelsen Ferhman-Bält är klar 2029.

I enlighet med målen om ett fossilfritt Skåne 2020 behöver både gods- och persontransport överföras från vägar till räls och till viss del även sjöfart. Både Agenda 2030, FN:s klimatpanel (IPCC) samt det Klimatpolitiska rådet i Sverige kräver drastiska omläggningar av alla

sektorer för att vi ska kunna uppfylla klimatmålen. Region Skåne med sitt stora väg- och järnvägsnät har stor förbättringspotential och ett stort ansvar att se till att målen uppnås. Det behövs sättas politiskt fokus på utbyggnaden av järnvägen och slopa större utbyggnationer av motorvägar i Skåne, t.ex. E6:an och E22:an.

För att kunna bygga ut järnvägen i den hastighet som krävs förutsätts att även staten höjer sina ambitioner. Tyvärr har man gått åt helt fel håll. Att fraktvägarna fungerar väl genom Skåne är en angelägenhet som berör hela Sverige. Förbindelser över Öresund behöver byggas ut, och det är viktigt att de alternativ som väljs inkluderar lösningar för godstransport, långdistanståg och kortare persontransporter. De rälsförbindelser som går till de skånska hamnarna behöver också underhållas och byggas ut för att möjliggöra en ökning av förflyttat båtgoods från väg till räls.

Det privata kortdistansresande som sker från de regionala flygplatserna och länge sponsrats av både region och kommuner behöver läggas ner. Att gå in med skattepengar och stötta mindre flygplatser är varken miljömässigt eller ekonomiskt försvarbart. Mindre flyg som det rör sig om trafikerar främst kortare rutter där tåg är ett bättre alternativ. För längre resor finns Kastrup Airport med anslutande trafik från Skåne, och de mindre flygplatserna användas för ambulansflygning, sjöräddning och brandspaning.

Regionen behöver satsa på hållbara alternativ och lägga investeringar i upprätthållen kollektivtrafik istället för att rikta bidrag till verksamheter som direkt skadar både miljö och klimat.

Bredband

En viktig del av Skånes infrastruktur rör bredbandsutbyggnad. Idag har inte hela Skåne tillräcklig bredbandsuppkoppling för att arbeta, studera eller ha tillräckligt god internetanslutning för att få full samhällsservice. I takt med att digitaliseringen av välfärdstjänster går framåt blir detta av allt större vikt. Regionen har inget officiellt ansvar för bredbandsutbyggnad, men som del av regional utveckling är en hög täckningsgrad en grundförutsättning för att hela Skåne ska kunna leva. Det behövs satsningar i närtid på detta område för att ge möjlighet till en jämlik samhällsutveckling.

Landsbygd och stad

I många av Region Skånes styrdokument betonas större städer som tillväxtmotorer för Skåne. Det synsättet är en återvändsgränd som förstärker ojämlikhet mellan stad och land. Många av regionens invånare bor utanför tätorterna och bidrar med stora tillgångar till en levande region. En stark offentlig infrastruktur för hela Skåne gör det möjligt att bo och arbeta över hela regionen. Man har rätt till god samhällsservice även utanför storstadsområdena.

Att bygga aktsamt

I de satsningar på byggnationer som sker i regionen är det viktigt att natur- och kulturvården inventeras och skyddas. Närmiljön påverkas vid större projekt och det är viktigt att ta så stor hänsyn som möjligt till de områden där byggnationen sker. De miljö- och konsekvensbeskrivningar som görs vid alla större utbyggnationer ska vara vägledande i ett tidigt skede och åkermark bör skyddas i hög utsträckning. När det är möjligt är en förtätning av redan existerande bebyggelse att föredra framför större expanderande områden på jordbruksmark.

Hållbart jordbruk

Ett hållbart jordbruk är en viktig del av landskapsvården och matförsörjningen för Skåne och Sverige. Jordbruk i sig är dock både en del av lösningen och en del av problemet i belastning på miljö- och klimat. Den regionala livsmedelsstrategin konstaterar att livsmedelsproduktionen både använder mycket resurser och är beroende av bland annat transporter, bränsle, energi, vatten och importerade insatsvaror. Lokal och småskalig produktion är bra men kan behöva stöttning för att ställa om till ekologisk produktion och ges möjlighet till förädling nära både odling och konsument. Regionen kan också behöva stötta de lokala jordbruken i produktion av insatsvaror, det vill säga exempelvis djurfoder, bränsle och gödsel. Ur ett beredskapsperspektiv är ett stabilt, lokalt jordbruk en oerhört viktig pusselbit som behöver finnas på plats inför kommande kriser.

Skogsbruk

Regionen behöver också verka för ett hållbart skogsbruk med större biologisk mångfald och utan kalhyggen. Det binder mer koldioxid, stärker naturens motståndskraft mot bränder och stormar och stödjer trenden mot hållbar naturturism. Ett gott samarbete med bl.a. Länsstyrelsen i planprocesserna är av stor vikt i dessa sammanhang.

Satsa på det förnybara – för forskning, omställning och jobb

En stor del av Skånes delmål mot att bli en fossilfri region kräver innovativa lösningar. Regionen behöver jobsatsningar för långsiktiga klimatsatsningar via exempelvis forskningsprojekt. Arbetsmarknaden inom teknik och kunskapsutveckling har potential och det finns utrymme för att skapa nya arbeten inom energisektorn, inte minst när färdplanen för Skånes energiförsörjning ska omsättas i praktiken.

Ett sätt är att skapa lokala yrkesutbildningar inom området och i regionens regi utveckla arbetet med hur fler aktörer i Skåne kan nå miljömålen. Utöver att bidra till att uppfylla klimatmålen skulle en sådan satsning skapa arbetstillfällen både genom direkta produktionsbehov och inom utbildningssystemet.

Samverkan med idéburen sektor

Region Skånes idéburna sektor är stor, levande och mångfacetterad. Civilsamhället och den ideella sektorn spelar en avgörande roll för den regionala utvecklingen. Invånarnas möjligheter att utveckla och fördjupa sin kompetens utöver det rent yrkesrelaterade och deras möjlighet att delta i demokratiska processer genom medborgardialog behövs för att uppfylla de regionala utvecklingsmålen.

Överenskommelsen med den idéburna sektorn är viktig att utveckla, men samtidigt är det viktigt att inte välfärden lämnar över ansvaret till ideella krafter – det är samarbete som behövs, inte att den ideella sektorn övertar uppgifter som ingår i välfärdens åtagande. Detta rör inte minst sjukvård, där regionens ansvar är lagstiftat och volontärorganisationer inte kan förväntas ensamma bära det sjukvårdsuppdrag som regionen ansvarar för. Samtidigt är den lagförändring som träder i kraft i januari 2023 med syfte att förenkla för idéburna organisationer att delta i offentlig upphandling ett positivt steg där regionen kan ta tillvara sektorns kompetens och erfarenhet i förfaranden som annars enbart innefattat vinstdrivna företag.

I samverkan med den idéburna sektorn i dess fulla bredd är det viktigt att arbeta för att föreningsliv och aktiviteter är tillgängliga för så många som möjligt och att verksamheterna präglas av jämlikhet och jämställdhet. Även inom detta område är det viktigt att fortsatt behålla bredden och inte beskära medel till att exempelvis främst hamna inom innovativt entreprenörskap. Region Skåne bör dessutom ta initiativ till åtgärder för att tillsammans med föreningslivet stötta arbetet med jämlikt och jämställt föreningsutövande i Skåne.

Kollektivtrafik

Skåne behöver en billig, enkel och tillgänglig kollektivtrafik. Att åka mer kollektivt är något av det bästa vi kan göra för att anpassa oss till en mer klimatsmart resande. Att ständigt höja priserna och dra in linjer på landsbygden skadar tilliten till systemet och riskerar att färre kan använda kollektivtrafiken för sina resor. För att öka resandet behöver man kunna ta sig över hela Skåne - med ett stabilt, finmaskigt utbud av linjer och billigare biljettpreiser.

En skattefinansierad kollektivtrafik för alla

Vi vill på sikt ha en helt avgiftsfri kollektivtrafik i Skåne. Idag finansieras 55 procent av resekostnaden direkt av biljettförsäljningen. Om regionen beslutar att sänka självfinansieringsgraden och täcka en högre andel av kostnaderna genom skattefinansiering kan biljetterna bli billigare – ända ner till att det blir gratis att kliva på bussen eller tåget eftersom vi kollektivt redan betalat för resan genom skatten.

Det finns många goda exempel från platser där det genomförts. I Sverige har Avesta haft fri kollektivtrafik inom kommunen, något som gett ett stort mervärde för kommuninvånarna och ökat det klimatvänliga resandet. Exempelen från andra länder blir allt fler: Luxemburg och Estland har helt fri kollektivtrafik och Hasselt i Belgien har avgiftsfritt för alla upp till 20 år. Dunkerque har fritt resande för alla åldrar. Los Angeles har haft avgiftsbefriade bussresor under pandemin och överväger nu att avgiftsbefria resandet permanent. Staden Olympia i Washington har ett femårigt pilotprojekt med gratis kollektivtrafik för sina invånare. I Polen har 66 kommuner någon form av avgiftsfri kollektivtrafik.

Tyskland har infört månadskort för 49 euro, motsvarande drygt 500 svenska kronor. Den så kallade Tysklandsbiljetten gäller på all lokal- och regionaltrafik i landet. Det är en uppföljning på deras nationella sommarbiljett för 9 euro som fick flera att lämna bilen hemma. Det minskade koldioxidutsläppen med 1,8 miljoner ton och minskade biltrafiken i 24 av 26 städer. Samtidigt ökade tågresenärerna med 40 procent. Det är dessa resultat som Vänsterpartiet på nationell nivå vill ta efter. Vi vill införa en Sverigebiljett som gäller för all regional trafik: för 450 kronor i månaden ska man kunna resa med buss, tunnelbana, pendeltåg och spårvagn över hela landet.

Utvärderingarna av avgiftsfri kollektivtrafik talar sitt tydliga språk. I Avesta ökade resandet med 250 procent och redan ett år efter införandet minskade utsläppen i kommunen med 40 ton koldioxid. Hasselt i Belgien hade helt fri kollektivtrafik mellan 1997 och 2006 och ökade under den perioden resandet med 1300 procent. Om regionen menar allvar med sina ambitioner om att höja andelen resor som görs med kollektivtrafik är avgiftsfria resor en mycket god väg att gå. Istället syns en omvänd trend: biljettpriserna i hela landet har stigit betydligt snabbare än konsumentprisindex mellan 2010-2020. Där den genomsnittliga prisutvecklingen har varit 12 procent har prisökningen på månadskort och enkelbiljetter legat på 43 procent.

Att fler åker kollektivt ska premieras, inte straffas med ständigt högre avgifter. Efter 2023 års chockhöjningar på i snitt 10 procent är det billigare att köra bil på vissa sträckor – trots höga bränslepriser. Det är en oerhört viktigt principiell gräns som har överskridits. Ingen vill betala mer för att få mindre och just nu är resenärerna missnöjda med grundläggande delar av kollektivtrafiken. Det motverkar direkt målen om ett fossilfritt Skåne och att ta

andelar från biltrafiken. De fastlagda målen innebär att 40 procent av all motoriserad trafik i Skåne ska utgöras av kollektivtrafik år 2030, en god målsättning för hållbart resande. Idag diskuteras att sänka det målet, ett steg i fel riktning sett till klimatläget.

Idag är regionen försäljare av olika biljettpaket av ungdomsbiljetter, seniorbiljetter och skolbiljetter till de skånska kommunerna. Det är bra att biljetterna finns, men kollektivtrafiken är ett regionalt ansvar och det är orimligt att man har olika ekonomiska förutsättningar för att resa beroende på vilken kommun man bor i. Ett system där regionen fullt ut är ansvarig för kollektivtrafiken för samtliga invånare vore bättre.

En stark satsning för klimatet är i förlängningen en satsning på en hållbar framtid– det behövs också en förstärkning ökade stadsbidrag för att skapa de allra bästa förutsättningarna för ett stabilt, enkelt och hållbart kollektivtrafiksystem.

En god resa för den som reser – och arbetar

Det är viktigt att Skånetrafiken lyssnar på sina resenärer. En högre grad av resenärsperspektiv i utvecklingsplanerna skulle kunna ge stora förbättringar, framförallt genom att lyssna på dem som har allra störst hinder att nyttja kollektivtrafiken i dagsläget. Genom att utgå från ”den svåraste resan” kan hinder undanröjas och kollektivtrafiken bli mer jämlik. Här kan aktiva samarbeten med olika organisationer dras nytta av, t.ex. Funktionsrätt Skåne.

Fler ska kunna åka kollektivt

En välfungerande kollektivtrafik är en förutsättning för en levande landsbygd där man kan bo även utan bil. Det är oerhört viktigt att alla samhällsfunktioner kommer alla invånare till dels, även en tillgänglig och prisvärd kollektivtrafik. Strategiska satsningar på redan starka resandestråk riskerar att ta resurser från satsningar på geografisk tillgänglighet. De mer trafikerade stråkens inkomster behöver gå till en geografisk spridning av kollektivtrafiken. Samtidigt behöver det finnas behovstäckande trafik även på de vältrafikerade stråken, där extra fordon kan sättas in under rusningstid. Stadsbusstrafiken behöver också planeras inför framtida behov i samarbete med kommuner, föreningar och resenärer med jämlikhet och jämställdhet i fokus.

De neddragningar som gjorts behöver ses över så att regionen inte skapar vita fläckar utan närhet till kollektivtrafiknätet. Vi behöver också använda kollektivtrafiken till mer än arbete och skola: till nöjen, kultur och natur. Att resa på det sättet kräver ett utbud som är tillgängligt även utanför de toppar då flest reser och till andra platser än stora arbets- och shoppingområden.

Närbussen

Många skåningar på landsbygden vill åka kollektivt men har inte möjlighet för att bussen går för sällan, hållplatserna ligger för långt bort eller på att det inte ens finns bussar att ta. Vi har därför lagt förslag på en närbuss - en busslinje som anpassar sin rutt efter vilka som vill åka och vart de ska. Anpassning efter resenärernas behov gör att det inte körs några tomma bussar när ingen behöver åka och färre fordon kan täcka större områden på kortare tid än med vanliga busslinjer. Modellen är utprovad i Värmland och fungerar bra där. Beslut har fattats om att det ska testas även i Skåne, med projektstart i december 2023.

Resenärsservice

Skånetrafikens resenärsservice behöver utökas. De många alternativ som finns i det nya systemet för biljettköp behöver också kunna förklaras för den som inte har möjlighet att ta reda på all information själv. Idag kan resenärer råka ut för förseningar eller uteblivna bussar utan att ha en möjlighet att få reda på varför. Både hemsida och information om störningar behöver förbättras och fysiska resenärscenter behöver utvecklas. Idag lämnas ansvaret över på kommersiella aktörer, men regionen borde som ansvarig för kollektivtrafiken också vara ansvarig för reseservice. Att appen utvecklas är bra, men det behöver också finnas tillgång till information för de som inte har tillgång till den, till exempel kan Skånetrafikens hemsida finnas på fler språk för besökande och icke-svensktalande.

Fler spår, välunderhållna spår

Skåne är en av de mest kommundäta regionerna i Sverige och trots ett relativt väl utbyggt järnvägsnät finns förvånansvärt många delar som inte nås av rälsburen trafik. Regionen behöver vara drivande för att både politiker på nationell nivå och Trafikverket prioriterar spårutbyggnad.

För att den skånska kollektivtrafiken ska flyta så smidigt som möjligt och tillförlitligheten ska öka behöver också det löpande underhållet skötas betydligt bättre än vad som görs idag.

Ständiga upphandlingar, minskning av ansvarig personal och ständiga förändringar bland och från de entreprenörer som ansvarar för underhållet gör situationen ännu värre. Trafiken ska inte behöva stå stilla på grund av bristande underhåll. Behovet av infrastruktursatsningar är stort. Spårkapaciteten i Skåne behöver stärkas både ur miljösynpunkt och ur ett demokratiperspektiv. Trafikverket har länge varnat för konsekvenserna av det minskade underhållet – och vi ser tydligt effekterna idag.

Jämställt och jämlikt resande

Kollektivtrafikplanering i Skåne är komplex och trafiken behöver kunna möta många olika behov samtidigt. Under många år har fokus legat på att skynda upp processer och strömlinjeforma resandet vilket har lett till en trafik som tar alltför lite hänsyn till äldre resenärer, barnfamiljer och tillgänglighetsanpassningar.

På många håll finns ett behov av närmast servicetrafik med många stopp, luft i tidtabellen för att komma till sin plats även med rullator och ett helt annat tempo: en trafik som har andra resenärer i fokus än arbetspendlaren som åker mellan olika större städer. Trots att det exempelvis till största del är kvinnor som reser kollektivt är stadsbusstrafiken anpassad till mäns rörelsemönster och arbetsscheman. Mäns resande sker oftast från punkt A till punkt B medan kvinnor oftare har flera stopp på vägen. Dessa resor är lika förutsägbara som de mellan hem och arbetsplats - trots det tas de inte lika stor hänsyn till.

Tidsmässigt är de flesta befintliga turer koncentrerade till rusningstid och utgår från kontorstid. Kvinnors restider ser ofta annorlunda ut, obekväma och oregelbundna arbetstider är vanligare vilket kollektivtrafiken behöver ta hänsyn till. Man behöver också ta hänsyn till olika trygghetsaspekter, t.ex. trygga resor hem när det är mörkt. Där kan tidssättningen på stadbusstrafiken ses över. För att synliggöra och tillgodose resandebeståndet i Skåne vill vi att Skånetrafiken aktivt arbetar med jämställdhetsintegrering i sin verksamhet, exempelvis utifrån jämställdhetskonsekvensbedömningsmodell (JKB). Det finns en utvärdering av hur implementering av modellen används just för att planera transporter och infrastruktur i regioner.

Att kunna ta sig till buss- och tågstation på ett tryggt sätt är också viktigt ur ett jämställdhetsperspektiv. Vi vill se cykel- och gångvägar till nyckelstationer även när man bor en bit utanför centralorten. Säkra cykelleder både för vardagsnyttan och med möjlighet till längre turer ska byggas ut och det ska bli lättare att ta med cykel ombord på kollektivtrafiken. Att kunna cykla till stationen med barn, gå med rullator eller på annat sätt få möjlighet att säkert ta sig fram vid sidan om tung och snabb trafik ger tryggare invånare som hellre väljer kollektivt resande.

Hållplatserna i sig bör inte heller ligga utan skydd för tung trafik vid vägar med höga hastigheter. De hjälpmedel som finns på bussar, t.ex. ramper och röstutrop av hållplatsnamn, behöver fungera och vara på tillräckligt hög volym för att kunna vara användbara för personer med nedsatt syn.

Idag är det ofta trängsel på tågen medan förstaklassvagnarna står tomma. De borde göras om till tysta kupéer. Om vi på riktigt vill utveckla en modern och välfungerande kollektivtrafik behöver alla utrymmen på tågen användas.

Kollektivtrafik i egen regi

Skånetrafiken äger idag vissa av sina tåg och bussar medan andra hyrs in av företag. Att de anställda dessutom har en annan arbetsgivare än Region Skåne är ett problem, det leder till osäkra anställningsvillkor och minskad arbetsplatsdemokrati. Ett splittrat system mellan utförare riskerar inte bara stabiliteten i kollektivtrafiken som helhet utan bidrar också till oro för de anställda.

Facken har tydligt signalerat att arbetsmiljö och arbetsvillkor för personal inom kollektivtrafiken är under all kritik. Ensamarbete för ombordpersonal är exempel på sådant som gör medarbetarna väldigt utsatta. När avtalen löper ut bör regionen ta tillbaka även driften i egen regi. Det kommer leda till investeringsbehov i första ledet, men på sikt leder det till att regionen kan arbeta mer effektivt. Fram tills ett återtagande kan ske måste dagens avtal med privata aktörer skrivas om så att force major inte gäller för fackliga konflikter. Med dagens avtal är stora delar av de fackliga konfliktvapnen näst intill verkningslösa. Det system som finns för att mäta hur resenärerna upplever resorna behöver också kompletteras med hur den personal som arbetar på olika sträckor upplever dem. Ett "nöjd medarbetar-index" bör tas fram för att hitta brister i arbetsmiljön och förbättra dem.

Händelser som rör hot och våld mot tågpersonal eller annan otrygghet i kollektivtrafiken behöver motas bort. Istället för repressiva lösningar i form av väktare och andra övervakningssystem behövs satsningar på en hållbar arbetsmiljö med exempelvis tillräckligt många tågvärdar per tågset och, vid behov, personal på stationerna.

Forskning visar att kameraövervakning bara fungerar förebyggande för planerade brott och inte mot t.ex. misshandel eller trakasserier från påverkade personer, vilket dessvärre är vanligt bland de hot som sker mot kollektivtrafikanställda.

Sjuktransporter och färdtjänst för alla med behov

Sjuktransporter bör organiseras i offentlig regi tillsammans med ambulansverksamheten. Målet är att alla som är i behov av sjuktransport ska kunna få det på ett enkelt och tryggt sätt som inte orsakar onödigt lidande eller stress.

På en rad områden fungerar sjuktransporterna fortfarande inte bra nog.

Det är positivt att beställningscentralen återgått i offentlig regi. Det bör utredas även kring driften av färdtjänsten. Innan dess behöver kraven på utbildning höjas gentemot de entreprenörer som kör i färdtjänsten.

Kultur

Kulturen är en del av välfärden och måste ses som det. Den fyller en central plats i många människors liv och att delta i kulturella aktiviteter har bevisade samband med både bättre psykisk hälsa och en positiv inställning till demokrati. Samtidigt har kulturen ett egenvärde som är grundläggande även bortom ett nyttoperspektiv.

Ett levande kulturliv framhålls ofta som en attraktiv del av Skåne, men samtidigt drabbas kultursektorn ofta först när besparingar görs inom verksamheterna. Region Skånes kulturstöd är viktiga satsningar för att Skånes kulturliv ska överleva, växa och frodas. För att kunna göra det behöver långsiktigheten i stöden ses över för att kunna skapa en trygghet även för kulturutövarna.

En annan viktig aspekt är att värna om kulturens oberoende i det den skapar – även här är en bredd på kultursatsningar viktig för att möjliggöra många olika sorters skapande och bred tillgänglighet till den skånska kulturscenen.

Att satsa på den fria kulturen

Det fria kulturlivet är en grundläggande del av yttrandefriheten. Genom gestaltning, tolkning och ifrågasättande utvecklas demokratin. I dagens politiska klimat syns en tydlig vilja att begränsa den fria kulturens utövande och existens och istället fokusera medel till bevarande av kulturminnen och stöd till fasta institutioner. Det är ett direkt hot mot det demokratiska samhället. Vi måste försvara den fria kulturens plats och rörelsefrihet i utvecklingen av vår gemensamma region.

Risken med minskade föreningsstöd till det fria kulturlivet är att bredden går förlorad och att aktivitet och utbud strömlinjeformas efter vad som är kommersiellt gångbart för tillfället. För att långsiktigt säkra kulturen krävs ett stöd som inte enbart ser den, dess utövare och deltagare som marknadsvaror.

De nedskärningar vi sett inom anslag till det fria kulturlivet har utgjort en farlig balansgång. De kulturskapande sammanhang och nätverk som finns idag har tagit tid att bygga upp och kan inte enkelt återhämta sig om de raseras.

Förutom ett kännbart bortfall för samhällslivet skulle det innebära förluster av både sysselsättning för och förtroende från idag aktiva kulturskapare. Samverkansavtalets nivåer ska alltid ses som ett absolut minimum av finansiering från regionens sida.

Regionens roll som investerare i kultur Kulturella och kreativa näringar,, KKN, innefattar en stor bredd av aktörer och konstformer i Skåne. Det är tydligt hur KKN förväntas drivas som små företag, ofta med en ensam, ekonomisk ansvarig person och utförare som enda tillgång. För att få ett rikt och blomstrande kulturliv behöver stöden till KKN utformas efter deras faktiska driftformer och behov.

Regionen har ett dubbelt ansvar som kulturell finansiär. Dels behöver man stötta ett kulturliv som får vara fritt till form och innehåll, dels behöver man förbättra finansieringen av kulturpolitiska mål som exempelvis innefattar vissa målgrupper.

Kulturutövarna är, av naturliga orsaker, högst medvetna om vilka dessa mål är, och diskussionen om hur detta påverkar innehållet är ständigt pågående. Här finns ytterligare ett argument som rör långsiktig finansiering – det förstärker inte bara stabiliteten och möjligheten att leva som konstnär på sin konst, utan också möjligheten att arbeta med långsiktiga kulturpolitiska mål utan att indirekt styra enskilda produktioners innehåll.

Region Skåne ska inom alla områden ta sin roll som arbetsgivare på allvar. Indirekt måste regionen vara beredd att agera som arbetsgivare även gentemot det fria kulturlivet. Vid nedskärningar är det personalen som drabbas hårdast. Även om lönerna passerar kulturföreningarna är det regionala beslut som drabbar eller stärker och därmed berör kulturutövarnas situation. Detta bör tas i beaktande och inkluderas i beslutsfattande som kan verka positivt för en bred arbetsmarknad inom regionen.

Precis som inom regional utveckling bör regionen agera för att stötta ett jämlikt och jämställt utförande och deltagande i det kulturella föreningslivet i regionen. Det inkluderar också stöd och samverkan med organisationer som företräder de nationella minoriteterna och deras rätt till inflytande, sitt språk och sin kultur.

Kultur och demokrati

Europeiska kommissionen sammanställde en oberoende rapport om samband mellan kultur och demokrati 2023. Den fastställde att det finns starka samband mellan att delta i kulturaktiviteter och ha en större benägenhet att rösta i demokratiska val, utveckla en positiv attityd mot demokratiska värderingar som tillhörighet, tolerans, tillit och empati. Det utvecklade också personernas förmåga att uttrycka sig, lyssna på andra och förstå olika perspektiv. Studieförbunden är tillsammans med folkhögskolorna en del av folkbildningsrörelsen som är direkt grundläggande för kulturlivet i Skåne. Att värna demokratin är att värna den fria kulturens tillväxt och folkbildningen.

Samordning och samarbete

Forskningen pekar tydligt på att kultur har goda synergieffekter inom välfärdssektorn, inte minst inom hälso- och sjukvård. Exempel som kultur på recept är en stor tillgång för många och behöver fortsatt finansieras för att kunna finnas kvar.

Vi vill också att kulturforskningen ges utvidgad möjlighet att undersöka kulturens roll för människor i Skåne, så att vi på bästa sätt kan skapa tillgängliga och hälsofrämjande kultursamarbeten för skåningar i alla åldrar. En samarbetsyta gäller sommarjobb för unga.

Det finns många större kulturevent som anordnas runt om i Skåne, inte minst under sommarhalvåret. Regionen är redan medskapare till några av dessa medan andra är kommunala initiativ. Regionen kan gå in med en satsning för unga kring sommarkultur, som kan erbjuda föreställningar att avnjuta för invånarna och arbetstillfällena för unga och kulturarbetare inom många arbets kategorier över hela Skåne i samarbete med kommunerna.

Regionens biblioteksverksamhet

Biblioteksverksamheten är en ytterligare en viktig del av den tillgängliga folkbildningen och regionen har möjlighet att bidra till det utvecklingsarbete som bedrivs lokalt. Regionen behöver ha en god översyn över de kommunala biblioteken och dess verksamheter för att kunna skapa synergieffekter och se till att bibliotekens verksamhet når ut över hela regionen. De utför mycket gott arbete med t.ex. läskunnighet, jämställdhet och mångfald.

De regionala tjänster som är kopplade till biblioteken har också möjlighet att fläta samman kultur mellan olika scener och uttryck så att än fler kan ta del av både upplevelse och

utövande. Fortbildning, samordning och stöttning av de lokala biblioteken är viktigt för att kommunerna ska nå framgång i sina biblioteksuppdrag.

En viktig del av biblioteksverksamheten sker på de skånska sjukhusen. Sjukhusbiblioteken erbjuder möjlighet till utlåning till patienter vilket kan lätta bördan av att vara inlagd och om så önskas låta patienten utöka kunskapen om sitt sjukdomstillstånd på egen hand. De utgör en liten men viktig del där det ges möjlighet till avslappning, underhållning, information och tidsfördriv. Patientforum är dessutom ofta kopplade till sjukhusbiblioteken. Det är av stor vikt att de finns kvar.

Mer kultur – mindre reklam

Inom kollektivtrafiken finns goda möjligheter för regionen att sprida information om kulturaktiviteter. Under 2020 fattades beslut om att reklamen inom kollektivtrafiken ska utökas, men merparten av utrymmet säljs till företag. Vi vill istället skona resenärerna från kommersiell reklam på ytor som regionen styr över och skapa ett offentligt rum som innehåller mer kultur. Det kan skapa gladare och nöjdare resenärer samtidigt som det kan ha en bildande effekt och ge inspiration till utflykter över regionen. Populära exempel är verken som visas på Triangeln station i Malmö och på Malmös centralstation.

Yrkanden

Inom regional styrning vill Vänsterpartiet:

Att Region Skåne fastställer skattesatsen till 11,48 procent;

Att Region Skåne utför en översyn av nuvarande styrsystem med sikte på tillitsbaserad styrning;

Att Region Skåne ser över upphandlingspolicyn för att säkerställa att samtliga upphandlingar är säkra, följer riktlinjer för socialt, ekonomiskt och miljömässigt ansvar;

Att Kammarkollegiets register för idéburen sektor rutinmässigt stäms av vid annonsering av upphandling;

Att Region Skåne sänker samtliga fasta regionala politikerarvoden.

Inom sjukvård och psykiatri vill Vänsterpartiet:

Att Region Skåne vid avtalsslut påbörjar återtagande av de ambulansdistrikt som idag ligger i privat regi till offentlig regi;

Att Region Skåne vid avtalsslut påbörjar återtagande av samtliga specialiserade vårdval vars avtal aktualiseras under 2023 i privat regi till offentlig regi;

Att Region Skåne innan möjlighet till återtagande skyndsamt inför kostnadstak på de specialiserade vårdvalen;

Att Region Skåne utökar antalet vårdplatser inom slutenvård (somatisk och psykiatrisk);

Att Region Skåne redovisar medicinskt omotiverade förflyttningar av multisjuka/demenssjuka äldre och att detta klassas som vårdskada. Förflyttning av följande underkategorier bör särskilt redovisas: patienter vårdade inom intermediärvård och intensivvård samt multisjuka eller demenssjuka äldre;

Att Region Skåne inrättar en vårdlotsfunktion för att informera om och säkerställa asylsökandes och papperslösas rätt till vård;

Att Region Skåne tar bort straffavgifter för uteblivna vårdbesök;

Att Region Skåne tar fram en strategi för jämlik digitalisering av vården;

Att Region Skåne tar fram en regional ensamhetsstrategi;

Att Region Skåne fortsatt finansierar satsningen Kultur på recept i enlighet med Region Skånes strategi för kultur och hälsa;

Att Region Skåne skärper bestämmelserna kring marknadsföring av sjukvård.

Inom arbetsgivarfrågor vill Vänsterpartiet:

Att Region Skåne under 2023 påbörjar processen att korta arbetstiden till 30 timmar i veckan med bibehållen lön på tio sjukvårdsavdelningar;

Att Region Skåne arbetar för att avskaffa karensdagen för samtliga anställda;

Att Region Skåne utökar grundbemanningen inom sjukvården;

Att Region Skåne utför en lönekartläggning för samtliga anställda med mål att kartlägga och höja lägstalöner;

Att Region Skåne säkerställer att personalen ges möjlighet till återhämtning och utbetalning av semesterdagar och övertidsersättning efter pandemin.

Inom kollektivtrafiken vill Vänsterpartiet:

Att Region Skåne fryser taxorna i kollektivtrafiken på 2023 års nivå;

Att Region Skåne vid avtalsslut påbörjar återtagande av all drift, service och ägande inom Skånetrafiken till egen regi;

Att Region Skåne utökar antalet språk som Skånetrafikens hemsida finns tillgänglig på;

Att Region Skåne långsiktigt satsar på en väl utbyggd tillgänglig kollektivtrafik med sikte på full avgiftsfrihet för resenären vid resandetillfället.

Inom regional utveckling vill Vänsterpartiet:

Att Region Skåne tar fram en koldioxidbudget tillsammans med de skånska kommunerna, näringslivet och andra aktörer för att tillsammans nå målen i Parisavtalet;

Att Region Skåne verkar för mer förnybar energi genom etablering av solceller på egna fastigheter och utbyggnad av den land- och havsbaserade vindkraften i samarbete med kommunerna;

Att Region Skåne stärker sin position som föregångare och drivande samarbetspartner inom miljö- och klimatfrågor;

Att Region Skåne höjer ersättningen till folkhögskolorna i syfte att stärka vuxenutbildningen.

Inom kultur vill Vänsterpartiet:

Att Region Skåne tar ansvar för det statliga samverkansavtalet och fortsatt ser dess finansiering som grundnivå för kulturens finansiering;

Att Region Skåne intensifierar arbetet med att finna långsiktiga finansieringsformer för det skånska kulturlivet;

Att Region Skåne så långt som möjligt stöttar upp studieförbunden i deras arbete;

Att Region Skåne utöver grundfinansiering finansierar de satsningar som beskrivs i Kulturplanen.

Tabellverk

Uppräkning och resultat

UPPRÄKNINGSFAKTORER	2022	2023	2024	2025	2026
Uppräkning Sjukvård	2,2%	2,2%	3,1%	2,5%	0,9%
Uppräkning PHHN	2,2%	2,2%	3,3%	2,5%	0,9%
Uppräkning Övriga	2,6%		3,8%	2,6%	1,1%
Demografiuppräkning	0,7%		0,8%	0,8%	0,7%
Medicinskteknisk uppräkning	0,5%		0,5%	0,5%	0,5%
Effektivisering Sjukvård	-1,0%		0,0%	0,0%	0,0%
Effektivisering Övriga	-1,0%		0,0%	0,0%	0,0%
Skattesats	11,18%	11,18%	11,48%	11,78%	11,78%
(förändring skatt ger)			1 065	2 240	2 341
(förändring skatt %-enh.)			0,30%	0,60%	0,60%
Budget (Mkr)	Bu 2023	Prog 2023	2024	2025	2026
Finansiering	47 995	47 829	50 533	57 936	59 233
Nettokostnader vht	-48 834	-52 362	-55 390	-57 411	-58 546
Resultat	-839	-4533	-4 857	525	687
Finansiellt resultatmål*	960	1 018	1 104	1 192	1 238
Resultat enl blandmodell	-637	-4 347	-4 435	-123	-156
Synerliga skal för att inte återställa resultat inom 3 år		4 391	4 000	0	0
Användning/anspråkstagande RUR	637		435	123	157
Utgående återställningskrav	0,0	44,1	0,0	0,0	0,0
IB RUR	1015	1015	1015	580	457
UB RUR	378	1 015	580	457	300

Regionbidrag

Regionbidrag 2023- 2026 (Mkr)	Fördelning ersättningsmodell 2024				Ökn. 2023-2024	
	Budget 2023	Budget 2024	Plan 2025	Plan 2026		
Kulturnämnden	346,8	386,0	396,0	400,4	11,3%	
Kollektivtrafiknämnden	3 708,6	4 068,7	4 174,5	4 220,4	9,7%	
Regionala utvecklingsnämnden	308,5	328,7	337,2	340,9	6,5%	
SUMMA REGIONAL UTVECKLING	4 363,9	4 783,4	4 907,7	4 961,7	9,6%	
Psyk&HabHjälp	3 999,8	4 389,6	4 556,4	4 652,1	9,7%	
Sjukhusstyrelse SUS	9 815,1	60,7%	13 517,2	14 030,9	14 325,5	37,7%
Sjukhusstyrelse Landskrona	242,1	1,5%	344,3	357,4	364,9	42,2%
Sjukhusstyrelse Helsingborg	2 327,5	14,1%	3 277,2	3 401,7	3 473,1	40,8%
Sjukhusstyrelse Ängelholm	457,0	2,8%	614,2	637,5	650,9	34,4%
Sjukhusstyrelse Kristianstad	1 597,9	10,4%	2 625,7	2 725,5	2 782,7	64,3%
Sjukhusstyrelse Hässleholm	472,6	2,9%	677,7	703,5	718,3	43,4%
Sjukhusstyrelse Ystad	807,4	4,9%	1 166,4	1 210,7	1 236,1	44,5%
Sjukhusstyrelse Trelleborg	450,6	2,7%	683,8	709,8	724,7	51,8%
Primärvårdsnämnden	6 932,4	7 960,0	8 262,5	8 436,0	14,8%	
PDV Kognitiv med	26,5	31,4	32,6	33,3	18,5%	
NORV Med service	567,4	626,0	649,8	663,4	10,3%	
HSN	14 688,3	12 447,4	12 920,4	13 191,7	-15,3%	
E-hälsa	78,7	82,2	85,3	87,1	4,4%	
SUMMA HÄLSO- OCH Sjukvård	42 463,3	48 443,1	50 284,0	51 339,8	14,1%	
Regionstyrelsen	1 810,6	1 920,8	1 970,7	1 992,4	6,1%	
NORV - Digit	0,0	0,0	0,0	0,0		
Personalnämnd	196,9	204,4	209,7	212,0	3,8%	
Patientnämnden	18,0	18,7	19,2	19,4	3,9%	
Revision	19,3	19,5	19,9	20,3	1,0%	
Serviceämnden	0,0	0,0	0,0	0,0		
SUMMA VERKSAMHETSSTÖD/ÖVRIGA	2 044,8	2 163,4	2 219,5	2 244,1	5,8%	
TOTALSUMMA	48 872,0	55 389,9	57 411,2	58 545,6	13,3%	
Resultatkrav budget (Mkr)	2023	2024	2025	2026		
Primärvårdsnämnden	37,5	0,0	0,0	0,0		

Reformer

REFORMER 2024	Hälsa- och sjukvård															Finans totalt
	Förändring/resursförstärkning	PHH	SUS	LKR	HGB	ÄHM	CSK	HHM	YSD	TBG	PV	PDV	NORV	HSN	E-hälsa	
Åskat revision																-0,2
Assisterad befruktning			6,5													-6,5
Läkemedelsomställning - tillfälligt 2024														7,8		-7,8
Läkemedelsomställning - permanent tillskott														23,0		-24,4
IT-drift styrelsen SDV driftskostnader																-22,0
"Upptagningsområde" Höör Hörby			-166,1				157,4	8,7								
Tak i vårdval																300,0
Underskottstäckning	183,0	1 700,0	48,0	500,0	56,0	419,0	93,0	200,0	145,0	260,0			15,5	97,0		-3 716,5
Fryst indexering KTN																-50,0
Förkortad arbetstid															80,0	-80,0
Avskaffad incitamentsmodell		1 698,0	42,0	395,0	79,0	291,0	82,0	137,0	76,0						-2 800,0	
Borttagen flygplatsfinansiering																3,6
Frysta anorden																1,1
Mobila team										200,0						-200,0
Förstärkning hälsoval										250,0						-250,0
Förstärkning kollektivtrafik																-110,0
Besparing kögeneral																5,5
Sommarjobb																-3,0
Folkhögskolor																-5,0
Förstärkning studieförbund																-10,0
Ökat stöd, fristående kultur																-13,4
Kognitiv medicin												3,6				-3,6
Ingen uppräk E-hälsa																3,5
Ytterligare tekniska justeringar	0,5	-0,6		-8,6		-0,2				9,1			3,9	-4,1		
Summa	183,5	3 237,8	90,0	886,4	135,0	867,2	183,7	337,0	221,0	719,1	3,6	19,4	-2 899,8	0,0	-4 188,7	

REFORMER 2024	Regional utveckling			Verksamhetsstöd/Övriga						Finans totalt
	Förändring/resursförstärkning	KN	KTN	RUN	RS	PeN	PN	REV	SN	
Åskat revision								0,2		-0,2
Assisterad befruktning										-6,5
Läkemedelsomställning - tillfälligt 2024										-7,8
Läkemedelsomställning - permanent tillskott					1,4					-24,4
IT-drift styrelsen SDV driftskostnader					22,0					-22,0
"Upptagningsområde" Höör Hörby										300,0
Tak i vårdval										-3 716,5
Underskottstäckning										-50,0
Fryst indexering KTN			50,0							-80,0
Förkortad arbetstid										
Avskaffad incitamentsmodell										3,6
Borttagen flygplatsfinansiering				-3,6						1,1
Frysta anorden					-1,1					-200,0
Mobila team										-250,0
Förstärkning hälsoval										-110,0
Förstärkning kollektivtrafik			110,0							5,5
Besparing kögeneral					-5,5					-3,0
Sommarjobb				3,0						-5,0
Folkhögskolor				5,0						-10,0
Förstärkning studieförbund		10,0								-13,4
Ökat stöd, fristående kultur		13,4								-3,6
Kognitiv medicin										3,5
Ingen uppräk E-hälsa										
Ytterligare tekniska justeringar				3,0	-3,0					
Summa	23,4	160,0	7,4	13,8	0,0	0,0	0,2	0,0	0,0	-4 188,7

**Vänsterpartiet
Region Skåne**

